

POLITIREGISTERFORSKRIFTEN

Del 1 Generelle bestemmelser og behandlingsansvar

Kapittel 1 Generelle bestemmelser

§ 1-1 *Formål*

Formålet med politiregisterloven og forskriften er å bidra til effektiv løsning av politiets og påtalemyndighetens oppgaver, beskyttelse av personvernet og forutberegnelighet for den enkelte ved behandlingen av opplysninger.

Når behandling av opplysninger nødvendiggjør en avveining mellom hensynet til personvern og hensynet til kriminalitetsbekjempelsen, skal det ved avveiningen foretas en forholdsmessighetsvurdering, jf. også § 4-2 annet ledd.

§ 1-2 *Definisjoner*

I tillegg til definisjonene i politiregisterloven § 2 gjøres det følgende presiseringer:

1. personopplysning: biologisk materiale, som blod, spytt, hår med videre anses som personopplysning dersom materialet er analysert eller på annen måte er identifisert, slik at det kan knyttes til en person. Andre opplysninger kan heller ikke anses som personopplysning dersom det må brukes uforholdsmessig mye arbeid, tid eller ressurser for å identifisere personen, og
2. straffesak: omfatter også borgerlige rettskrav som behandles etter straffeprosesslovens regler fordi de blir fremsatt i forbindelse med en straffesak, herunder krav om erstatning for uberettiget forfølgelse.

§ 1-3 *Virkeområde*

I tillegg til virkeområdet som angitt i politiregisterloven § 3, kommer loven til anvendelse

1. for politisambandsmenn,
2. for utenlandske tjenestemenn som i henhold til internasjonale avtaler deltar i etterforskning eller annet politimessig arbeid i Norge,
3. når opplysninger behandles delvis til politimessige og delvis til forvaltningsmessige formål ved behandling som nevnt i politiregisterloven § 14,
4. når politiet og påtalemyndigheten, herunder Statens Innkrevingssentral, behandler opplysninger i medhold av spesiallovgivning så langt ikke annet følger av spesiallovgivningen som regulerer behandlingsmåten,
5. for behandling av supplerende opplysninger som nevnt i SIS-loven § 11, og
6. for behandling av opplysninger som helt eller delvis skjer med elektroniske hjelpemidler, herunder automatisert eller datamaskinbasert opptak av lyd og bilder som er søkbare.

Kapittel 2 Behandlingsansvar

§ 2-1 *Hvem som har behandlingsansvaret*

Med mindre noe annet er særskilt bestemt ligger behandlingsansvaret for behandling av opplysninger hos

- a) Riksadvokaten for behandling ved Riksadvokatembetet,
- b) Embetslederne for behandling ved statsadvokatembetene,
- c) Politimestrene for behandling i politidistriktene,
- d) Sysselmannen for behandling på Svalbard, og
- e) Sjefen for Politiets sikkerhetstjeneste og lederne for særorganene for behandling i disse organene.

§ 2-2 Behandlingsansvarets innhold

Den behandlingsansvarlige har ansvaret for at behandling av opplysninger skjer i samsvar med lov, forskrift og instruks, og at det utarbeides nærmere rutiner for å sikre at behandling av opplysninger skjer i samsvar med gjeldende regelverk.

§ 2-3 Delegering av det daglige behandlingsansvaret

Den behandlingsansvarlige kan delegere det daglige behandlingsansvaret.

Det daglige behandlingsansvaret for informasjonssikkerhet ligger hos Politiets data- og materieltjeneste.

§ 2-4 Delt behandlingsansvar

Behandlingsansvaret kan deles mellom behandlingsansvarlige som nevnt i § 2-1.

Med mindre noe annet er bestemt i denne forskriften fastsettes delt behandlingsansvar av overordnet organ i form av instruks.

Del 2 Krav til behandlingen av opplysninger

Kapittel 3 Formålsbestemthet

§ 3-1 Behandling av opplysninger til politimessige formål

Opplysninger som er innhentet til et politimessig formål kan behandles til det formålet de er innhentet for eller til andre politimessige formål.

Bestemmelsen i første ledd gjelder ikke dersom det i lov eller i medhold av lov er bestemt at retten til behandling av opplysninger til politimessige formål er begrenset.

§ 3-2 Behandling av opplysninger til andre formål enn politimessige

Behandling av opplysninger som er innhentet til politimessige formål kan bare behandles til andre formål dersom det er bestemt i lov eller i medhold av lov, eller det foreligger samtykke som nevnt i § 6-1.

Kapittel 4 Nødvendighetskravet

§ 4-1 Virkeområde for nødvendighetskravet

Nødvendighetskravet gjelder for alle deler av en behandling, jf. politiregisterloven § 2 nr. 2, herunder ved vurderingen av hvilke opplysninger som skal registreres, hvilke personer som skal få tilgang til opplysningene, hvor lenge opplysningene skal oppbevares og hvem opplysningene kan utleveres til.

§ 4-2 Vurderingen av nødvendighetskravet

Hva som skal anses som nødvendig beror på en konkret vurdering i det enkelte tilfelle. Ved vurderingen av hva som er nødvendig skal det foretas en forholdsmessighetsvurdering, der det blant annet skal legges vekt på formålet med behandlingen, hvilke opplysninger som skal behandles, om behandlingen gjelder alvorlig eller mindre alvorlig kriminalitet og behandlingenes omfang av personer som får tilgang til opplysningene.

Nødvendighetskravet for behandling av opplysninger i registre eller behandling som nevnt i politiregisterloven § 14 og i straffesaker, er nærmere regulert i del 7 og 11 i denne forskriften.

§ 4-3 Særlig om strengt nødvendig

Dersom det i politiregisterloven eller i denne forskriften stilles krav om at behandlingen må være strengt nødvendig, kan behandling av opplysninger bare finne sted dersom dette er den eneste muligheten til å oppnå formålet med behandlingen eller det foreligger samtykke som nevnt i § 6-1.

Kapittel 5 Krav til opplysningens kvalitet

§ 5-1 Krav om tilstrekkelighet og relevans

Kravet om tilstrekkelighet innebærer at opplysningene må være fullstendige, det vil si utfyllende og detaljerte, og at man unngår at opplysningene gir et misvisende eller uriktig bilde av en person eller situasjon.

Opplysninger er relevante når de har tilknytning til formålet og er nødvendige for behandlingen. Dersom formålet med behandlingen også kan oppnås ved å behandle færre og mindre sensitive opplysninger, skal denne fremgangsmåten benyttes.

§ 5-2 Kravet til korrekthet og oppdatering

Kravet til korrekthet er oppfylt når opplysningene fremstår som riktige på grunnlag av de opplysningene som foreligger. I referatsituasjoner er kravet til korrekthet oppfylt når opplysningene er en riktig gjengivelse av det som ble sagt.

Kravet om oppdaterte opplysninger innebærer at opplysningene også skal være fullstendige, jf. § 5-1 første ledd, etter tidspunktet for registrering.

§ 5-3 Behandling av særlige kategorier av personopplysninger

Behandling av opplysninger som nevnt i politiregisterloven § 7 kan bare finne sted dersom det er strengt nødvendig for formålet med behandlingen. Dette vil blant annet være tilfelle ved etterlysing av en person som har begått alvorlig kriminalitet, når opplysningen er av vesentlig betydning for hvorfor eller hvordan et lovbrudd ble begått eller antas å bli begått eller når formålet med behandlingen ikke kan oppnås uten at slike opplysninger behandles.

§ 5-4 Tidsbegrenset unntak fra kravene til formålsbestemthet, nødvendighet og relevans

Opplysninger som nevnt i politiregisterloven § 8 skal enten holdes atskilt fra opplysninger som oppfyller lovens alminnelige vilkår eller merkes særskilt.

Før slike opplysninger behandles, skal det foretas en vurdering av om opplysningene er av en slik art at de kan oppfylle kravene til formålsbestemthet, nødvendighet og relevans, jf. politiregisterloven §§ 4, 5 nr. 2 og § 6 første ledd nr. 1.

Tidsfristen på fire måneder begynner å løpe fra det tidspunktet opplysningen blir registrert.

Utlevering av slike opplysninger og behandling av disse i den enkelte straffesak er regulert i henholdsvis § @ og § @ (henvisning til del 3 og 7 i forskriften).

Kapittel 6 Behandling av opplysninger grunnet samtykke

§ 6-1 Samtykke som selvstendig rettsgrunnlag

Med mindre noe annet er særskilt bestemt kan behandling av opplysninger finne sted når den opplysningene gjelder samtykker, selv om politiregisterlovens vilkår ikke er oppfylt. Slik behandling bør likevel ikke finne sted dersom det er grunn til å tro at opplysningene ikke er korrekte eller dersom opplysningene åpenbart ikke er relevante i forhold til et politimessig formål. Dersom samtykke senere trekkes tilbake, kan opplysningene likevel behandles videre dersom de er nødvendige for å oppnå det politimessige formålet de ble brukt til.

Utlevering av opplysninger kan uten hinder av bestemmelsene i politiregisterloven kapittel 5 og 6 finne sted når den opplysningen gjelder samtykker. Slikt samtykke kan likevel ikke danne grunnlag for utlevering av opplysninger i forbindelse med vandelskontroll i henhold til politiregisterloven kapittel 7.

§ 6-2 Saksbehandlingsregler

Når behandling av opplysninger utelukkende er basert på samtykke, skal den som samtykker informeres om dette og om hvilke konsekvenser behandlingen kan medføre, herunder om betydningen av tilbakekall av samtykke, jf. § 6-1 første ledd siste punktum.

Samtykke skal være frivillig og uttrykkelig. Samtykkeerklæringen skal som hovedregel gis skriftlig og være undertegnet av den som gir samtykke. Dersom dette ikke er mulig, skal den behandlingsansvarlige nedtegne hvem som har gitt samtykke, hvilken behandling det er gitt samtykke til og hva som er årsaken til at samtykket ikke kan gis i skriftlig form. Den behandlingsansvarlige har bevisbyrden for at samtykke foreligger.

Opplysninger som behandles utelukkende basert på samtykke skal merkes.

Del 5 Klage og erstatning

Kapittel 18 Klage

§ 18-1 Gjenstand for klagebehandling

Følgende vedtak av politiet og påtalemyndigheten kan med de begrensninger som følger av annet og tredje ledd påklages til overordnet organ:

1. avgjørelse om innsyn, jf. politiregisterloven § 49,
2. avgjørelse om retting, sletting og sperring, jf. politiregisterloven §§ 50 og 51,
3. avgjørelse om erstatning, jf. politiregisterloven § 56,

4. avgjørelse om vandelskontroll, jf. politiregisterloven kapittel 7, og
5. avgjørelse om utlevering av opplysninger dersom det er besluttet utsatt iverksetting i de tilfellene som nevnt i politiregisterloven § 48.

Avgjørelser som er truffet i medhold av politiregisterloven kapittel 4 og 10 om informasjonssikkerhet og internkontroll og meldeplikt er ikke gjenstand for klagebehandling. Det samme gjelder avgjørelser om krav om erstatning som behandles etter reglene i straffeprosessloven kapittel 31, jf. politiregisterloven § 56 siste ledd og forskriften § 19-2 annet ledd.

Politiets sikkerhetstjenestes vedtak om avvisning av begjæring om innsyn jf. § 22-1 i denne forskriften kan ikke påklages.

Klageinstansens vedtak i klagesaken kan ikke påklages. For klageinstansens avvisningsvedtak gjelder bestemmelsene i forvaltningsloven § 28 tredje ledd annet punktum bokstav a til c tilsvarende.

§ 18-2 *Særlig om klage på brudd på taushetsplikt, informasjonsplikt mv.*

Følgende forhold kan bringes inn for overordnet organ med sikte på å få avgjort om bestemmelsene i politiregisterloven er overholdt:

1. brudd på taushetsplikt, jf. politiregisterloven § 22 og kapittel 6,
2. brudd på informasjonsplikt, jf. politiregisterloven § 48,
3. brudd på bruk av opplysninger som er sperret, jf. politiregisterloven § 52, og
4. brudd på politiets handleplikt, jf. politiregisterloven § 53.

§ 18-3 *Hvem som kan klage*

Avgjørelser som nevnt i § 18-1 kan bare påklages av den registrerte, herunder eieren av en registrert gjenstand, eller den som antar å være registrert. Det samme gjelder for klage som nevnt i § 18-2.

Ved vandelskontroll kan likevel mottakeren av vandelsvurdering, politiattest og straffattest påklage avgjørelsen i saker der de gitte opplysningene ikke er i samsvar med hjemmelsgrunnlaget for vandelskontrollen.

§ 18-4 *Klageinstans*

Med mindre noe annet er bestemt i del 11 skal avgjørelser truffet av

1. politiet påklages til Politidirektoratet,
2. påtalemyndigheten til nærmeste overordnede påtalemyndighet,
3. Politidirektoratet påklages til Justisdepartementet, og
4. Politiets sikkerhetstjeneste påklages til Justisdepartementet.

Politidirektoratet er klageinstans for klage som gjelder erstatning, uavhengig av om vedtak i første instans ble truffet av politiet eller påtalemyndigheten.

§ 18-5 *Forholdet til tilsynsmyndighetens kontroll*

Den registrertes adgang til å be tilsynsorganet om kontroll, jf. politiregisterloven §§ 59 og 68, begrenses ikke ved at det er fremsatt en klage om samme sak eller ved at klagesaken er avgjort.

Begrensningen i § 18-1 annet ledd første punktum gjelder heller ikke for begjæring om kontroll som nevnt i første ledd.

§ 18-6 Klagefrist, klagens form og innhold mv.

I klagesaker som nevnt i § 18-1 gjelder reglene i forvaltningsloven §§ 29 til 32 om klagefrist, fremsettelse av klagen, oversitting av klagefristen, klagens adressat, form og innhold tilsvarende.

I klagesaker som nevnt i § 18-2 må klagen være fremsatt senest 1 år etter at det forhold som ligger til grunn for klagen, jf. § 18-2 nr. 1 til 4, har funnet sted. Utover dette gjelder forvaltningsloven § 32, med unntak av bestemmelsens første ledd bokstav d, tilsvarende, likevel slik at det med vedtak her siktes til det forhold som ligger til grunn for klagen.

§ 18-7 Saksbehandlingsregler for klage som nevnt i § 18-1

I klagesaker som nevnt i § 18-1 skal klagen undergis behandling i samsvar med forvaltningsloven § 33 annet ledd. Dersom den behandlingsansvarlige ikke finner grunn til å endre vedtaket eller til å avvise klagen, sendes klagen videre til klageorganet sammen med sakens dokumenter og medfølgende uttalelse. Kopi av uttalelsen skal sendes til klageren, med mindre bestemmelsene i politiregisterloven § 49 fjerde ledd er til hinder for det. I klagesaker som gjelder innsyn har klageren ikke rett til å gjøre seg kjent med sakens dokumenter eller medfølgende uttalelse. Det samme gjelder i klagesaker som gjelder retting, sperring og sletting uten at klageren tidligere har fått innsyn.

I klagesaker som nevnt i § 18-3 annet ledd gjelder forvaltningsloven § 33 tredje ledd tilsvarende ved at den som er gjenstand for vandelskontroll anses som motpart.

For behandling av klagen hos klageorganet gjelder forvaltningsloven § 33 siste ledd og § 34 om klageinstansens kompetanse tilsvarende med unntak av annet ledd siste punktum. Utover dette gjelder politiregisterloven § 54 siste ledd og første ledd fjerde og femte punktum i denne bestemmelsen tilsvarende.

Forvaltningsloven §§ 36 og 42 om sakskostnader og utsatt iverksetting av vedtak gjelder tilsvarende.

§ 18-8 Saksbehandlingsregler for klage som nevnt i § 18-2

I klagesaker som nevnt i § 18-2 skal den behandlingsansvarlige foreta de undersøkelser klagen gir grunn til. Dersom vilkårene for å behandle klagen ikke foreligger skal den behandlingsansvarlige avvise klagen. Bestemmelsene i forvaltningsloven § 31 gjelder ikke.

Dersom den behandlingsansvarlige finner at klagen ikke er berettiget, skal klagen sendes til klageorganet sammen med den behandlingsansvarliges uttalelse om det forhold som ligger til grunn for klagen.

Dersom den behandlingsansvarlige finner at klagen er berettiget, skal klageren gis meddelelse om det. I disse tilfellene er det ikke nødvendig å sende klagen videre til klageorganet.

Utover dette kommer bestemmer i forvaltningsloven kapittel VI ikke til anvendelse.

Kapittel 19 Erstatning

§ 19-1 *Krav om erstatning*

Krav om erstatning kan bare fremsettes av den registrerte eller eieren av en registrert gjenstand som ble påført skade som følge av at opplysninger er behandlet eller brukt i strid med reglene for behandling av opplysninger i politiregisterloven og i denne forskriften.

Kravet skal være skriftlig og undertegnet, og fremsettes for den behandlingsansvarlige der den lovstridige behandlingen av opplysninger som ligger til grunn for erstatningskravet skal ha funnet sted. Den som fremsetter krav om erstatning må dokumentere sammenhengen mellom den lovstridige behandlingen av opplysninger og tapets størrelse.

Erstatningskravet må være fremsatt innen det er foreldet, jf. lov 18. mai 1979 nr. 18 om foreldelse av fordringer.

§ 19-2 *Saksbehandlingsregler*

Krav om erstatning avgjøres i første instans av den behandlingsansvarlige der den lovstridige behandlingen skal ha funnet sted.

Når krav fremsettes etter at en person har vært siktet i en straffesak og siktelsen har bakgrunn i den lovstridige behandlingen, gjelder likevel behandlingsreglene i straffeprosessloven kapittel 31, likevel slik at kravet etter straffeprosessloven § 449 første ledd avgjøres av Politidirektoratet, samtidig som bestemmelsene i politiregisterloven § 56 kommer til anvendelse. Straffeprosessloven §§ 444 til 446 gjelder ikke for krav om erstatning etter politiregisterloven.

Dersom den lovstridige behandlingen har bakgrunn i utveksling av opplysninger i henhold til rettsaktene som nevnt i del 12, skal utenlandsk myndighet gis adgang til å uttale seg før kravet avgjøres av den behandlingsansvarlige eller Politidirektoratet, jf. blant annet § 64-5.

Del 6 Politiets sikkerhetstjeneste (PST)

Kapittel 20 Generelle bestemmelser

§ 20-1 *Virkeområde*

Forskriften gjelder for behandling av opplysninger i PST når PST utfører oppgaver som nevnt i § 20-2 med de særbestemmelser som følger av kapitlene i denne delen av forskriften.

For behandling av opplysninger i straffesaker kommer bestemmelsene i del 7 til anvendelse.

§ 20-2 *Formål med behandling av opplysninger i PST*

Formålet med behandling av opplysninger i PST er å danne grunnlag for PSTs oppgaveløsning i forbindelse med

1. å forebygge straffbare forhold, jf. politiloven §§ 17 b, 17 c og § 17 d første ledd bokstav c,

2. tjenestens utarbeidelse av trusselvurderinger,
3. samarbeidet med andre lands politimyndigheter og sikkerhets- og etterretningstjenester,
4. personkontroll og akkreditering, og
5. notoritet for å dokumentere hvilken overskuddsinformasjon som er utlevert.

PST kan bare behandle opplysninger til de formål de er innhentet for og til andre politimessige forhold eller virksomhet i tjenesten som nevnt i § 20-1 første ledd.

Formålet med behandlingen av opplysninger skal angis konkret i forbindelse med opprettelse av forebyggende sak eller ved den enkelte arbeidsregistrering.

§ 20-3 Definisjoner

I denne delen av forskriften forstås med

1. overskuddsinformasjon: informasjon som er uten selvstendig interesse for PST, men som kan være av betydning for andre offentlige myndigheter,
2. registrert og objekt: fysisk eller juridisk person, samt grupper, organisasjoner og andre virksomheter, det er knyttet opplysning til,
3. rolle: kategori personer som det er behandlet opplysninger om, jf. § 21-2 annet ledd,
4. forebyggende sak: sak som opprettes når det er grunn til å undersøke om noen forbereder et straffbart forhold som PST har til oppgave å forebygge,
5. arbeidsregistreringer: behandling av opplysninger som anses nødvendige for PSTs oppgaveløsning og som ikke kvalifiserer til opprettelse av i forebyggende sak,
6. utlevering: enhver videreformidling av opplysninger fra PST til andre utenfor tjenesten både skriftlig og muntlig,
7. akkreditering: undersøkelse av personer som skal ha kontakt med objekter som krever særskilt beskyttelse, og
8. personkontroll: PSTs arbeid med sikkerhetsklarering i tilknytning til sikkerhetsloven kapittel 6 og forskrift 29. juni 2001 nr. 722 om personsikkerhet.

§ 20-4 Behandlingsansvar og daglig ansvar

Sjef PST er behandlingsansvarlig og har ansvaret for at det utarbeides nærmere rutiner for å sikre at behandlingen skjer i samsvar med lov, forskrift og instruks.

Sjef PST har det daglige ansvar for behandling av opplysninger ved Den sentrale enhet. Den lokale politimester og sysselmannen på Svalbard har det daglige ansvar for behandling av opplysninger i sine distrikter og har ansvar for implementering og oppfølging av rutiner for oppfyllelse av kravene til behandling av opplysninger som følger av forskriften.

Sjef PST kan delegere daglig ansvar for behandling av opplysninger ved Den sentrale enhet.

Behandlingsansvarlig skal sørge for at det etableres rutiner for gjennomføringen av forskriften.

Kapittel 21 Særlige bestemmelser om behandling av opplysninger i PST

§ 21-1 Nødvendighetskriteriet

PST kan bare behandle opplysninger som er nødvendige for formål nevnt i § 20-

2. I tillegg må ett av vilkårene i nr. 1 til 7 være oppfylt:

1. I forebyggende sak: Opplysninger som kan behandles må ha en saklig tilknytning til saken. For nærmere regulering og krav til opprettelse av forebyggende sak, vises til § 21-5.
2. Arbeidsregistreringer: Behandling av opplysninger som anses nødvendig i forhold til PSTs arbeidsoppgaver.
3. Ved trusler mot myndighetspersoner kan det bare behandles opplysninger som er nødvendige for å ivareta den enkelte myndighetspersons sikkerhet.
4. For å ivareta enkelte personers sikkerhet kan det ved utarbeidelse av trusselvurderinger behandles opplysninger om personer som representerer en særskilt sikkerhetsrisiko og opplysninger om den person som er truet.
5. Etter anmodning fra andre lands politimyndigheter og sikkerhets- og etterretningstjenester kan innhenting og behandling av opplysninger kun skje når PST har grunnlag for å behandle opplysningene etter politiloven §§ 17 b, 17 c og § 17 d første ledd bokstav c, og det er grunn til å tro at opplysningene kan utleveres til det aktuelle land.
6. I forbindelse med personkontroll og akkreditering kan det kun behandles opplysninger som er av betydning for spørsmålet om klareringen i en aktuell sak, herunder opplysning om allerede sikkerhetsklarert person dersom dette er nødvendig for å vurdere vedkommendes sikkerhetsmessige skikkethet. Det kan ikke behandles opplysninger utelukkende fordi opplysningene kan være av betydning for en fremtidig personkontroll.
7. For å dokumentere hvilken overskuddsinformasjon som er gjort tilgjengelig for andre utenfor tjenesten, kan det bare behandles opplysninger knyttet til hvilken informasjon som er utlevert, hvem som er mottaker av opplysningene samt hvorfor opplysningene utleveres.

§ 21-2 *Hvem det kan behandles opplysninger om*

PST kan behandle opplysninger om følgende personer der dette er nødvendig i forhold til formålet med behandlingen, jf §§ 20-2 og 21-1, og den konkrete saken tilsier det:

- a) Person som det i forebyggende øyemed anses nødvendig å behandle opplysninger om, jf. politiloven §§ 17 b, 17 c og § 17 d første ledd bokstav c. Dette gjelder selv om personen er under den kriminelle lavalder.
- b) Person omfatter også utlending der det etter en konkret sikkerhetsmessig vurdering anses nødvendig å behandle slike opplysninger, samt referansepersoner i Norge for slike utlendinger, jf. politiregisterloven § 64. Ved nødvendighetsvurderingen må det tas i betraktning om behandlingen er forholdsmessig ut fra om utlendingen kommer fra land eller områder som det i henhold til aktuell trusselvurdering knytter seg risiko til, eller forholdene for øvrig.
- c) Person som har særlig tilknytning til slik person som er nevnt i bokstav a.
- d) Person som har blitt eller det er grunn til å tro at vil bli utsatt for, en straffbar handling.
- e) Person som er utsatt for eller det er grunn til å tro vil bli utsatt for, fremmed etterretning.
- f) Person som er kilde eller kontakt.

- g) Person som er underlagt undersøkelse med sikte på sikkerhetsklarering eller akkreditering.
- h) Person som har gitt samtykke til behandling, jf. § 6-1.

Den enkelte person skal merkes med den rolle vedkommende har som registrert.

§ 21-3 *Opplysninger som kan behandles*

Det kan bare behandles opplysninger som nevnt i denne paragrafen dersom vilkårene i §§ 20-2, 21-1 og 21-2 er oppfylt og den konkrete saken tilsier at opplysningen bør behandles.

Følgende opplysninger kan etter dette behandles:

- a) alle navn, herunder oppnavn, kallenavn eller alias,
- b) rolle,
- c) kjønn,
- d) fødselsnummer,
- e) fødested eller statsborgerskap,
- f) kontaktopplysninger, herunder teledata,
- g) førerkort og passnummer,
- h) utlendingsidentifikasjon,
- i) signalement,
- j) bilde,
- k) sivil status,
- l) yrke eller arbeidsforhold,
- m) økonomiske forhold eller foretaksopplysninger,
- n) kjøretøy eller transportmiddel,
- o) straffereaksjoner eller bruk av straffeprosessuelle tvangsmidler,
- p) måten å operere på (modus operandi),
- q) relasjoner eller kontaktpersoner, eller
- r) andre foreliggende opplysninger innhentet gjennom PSTs alminnelige virksomhet knyttet til den registrerte.

Det kan behandles ikke-verifiserte opplysninger dersom det er nødvendig ut fra formålet med behandlingen. Ikke-verifiserte opplysninger skal merkes.

For behandling av opplysninger som nevnt i politiregisterloven § 7 gjelder forskriften § 5-3 tilsvarende.

§ 21-4 *Særlig om arbeidsregistreringer*

Ved første gangs behandling av en arbeidsregistrering skal det formuleres en konkret arbeidshypotese, jf. § 20-2 tredje ledd, der den faglige vurderingen knyttet til formålsbestemthet, relevans og nødvendighet knyttet til politiloven §§ 17 b, 17 c eller § 17 d første ledd bokstav c fremgår. Ved vurderingen skal det særskilt legges vekt på trusselsituasjonen.

§ 21-5 *Særlig om forebyggende saker*

Forebyggende sak skal opprettes når det er grunn til å undersøke om noen forbereder et straffbart forhold som PST har til oppgave å forebygge. Det skal gis skriftlig ordre om opprettelse og avslutning av forebyggende sak.

Ved vurderingen av om forebyggende sak skal opprettes skal det legges vekt på:

- a) trusselsituasjonen,
- b) opplysningenes art, blant annet om de er verifiserte, og
- c) om omfanget av forebyggende tiltak står i forhold til trusselsituasjonen.

Ved opprettelse av forebyggende sak skal formålet med saken være dokumentert. Det skal foreligge notoritet rundt de vurderinger som er gjort ved opprettelsen av saken.

Forebyggende saker skal holdes à jour slik at det gis et fullstendig bilde av relevante opplysninger, sentrale vurderingstema og sakens omfang. Sakens dokumenter må vise fremdriften i saken.

Forebyggende saker skal i tillegg til krav i § 22-3 første ledd gjennomgås hvert år. Dersom det ikke foreligger grunn til å opprettholde den forebyggende saken skal denne avsluttes, jf. også § 22-3. Avgjørelse om å videreføre den forebyggende saken skal i hvert enkelt tilfelle tas av sjef PST eller den denne bemyndiger. Beslutningen skal være skriftlig og begrunnet.

§ 21-6 Kontroll av kvalitet, tidsbegrenset unntak

Alle opplysninger skal så snart som mulig undergis vurdering og kontroll for å sikre at opplysningene er mest mulig korrekte, fullstendige og relevante i forhold til formålet.

For behandling av opplysninger i henhold til politiregisterloven § 65 gjelder forskriften § 5-4 tilsvarende.

§ 21-7 Utlevering av opplysninger

Politiregisterloven kapittel 5 og 6 og forskriften del @ gjelder tilsvarende for PST med mindre noe annet følger av sikkerhetsloven med forskrift.

Graderte opplysninger og opplysninger mottatt fra samarbeidende tjenester kan bare utleveres etter samtykke fra avgivende myndighet eller tjeneste.

Kapittel 22 Informasjonsplikt, innsyn, retting, sperring og sletting

§ 22-1 Informasjonsplikt og innsyn

PST har ingen informasjonsplikt knyttet til den behandling av opplysninger som skjer hos tjenesten, jf. politiregisterloven § 66.

Den registrerte har ikke rett til innsyn i behandling av opplysninger om seg selv hos PST, jf. politiregisterloven § 66 første og annet ledd.

Innsyn kan likevel gis dersom behandling av opplysninger beror på samtykke, jf. § 6-1.

Begjæring om innsyn etter annet ledd skal avvises.

For innsyn i opplysninger som behandles i forbindelse med sikkerhetsklarering gjelder bestemmelsene gitt i eller i medhold av sikkerhetsloven.

§ 22-2 Retting og sperring av opplysninger

Opplysninger som er mangelfulle skal rettes. Opplysningene skal rettes ved at de mangelfulle opplysningene markeres og om mulig suppleres med korrekte opplysninger.

Dersom opplysninger er beheftet med feil som ikke lar seg rette, skal disse av notoritetshensyn sperres.

Dersom PST får kunnskap om at tidligere utleverte opplysninger er uriktige eller mangelfulle, skal mottaker varsles om feilen uten unødig opphold, jf. politiregisterloven § 53.

§ 22-3 Sletting og sperring av opplysninger

Opplysninger skal ikke oppbevares lenger enn nødvendig ut fra formålet med behandlingen. Opplysninger som kan ha betydning som dokumentasjon skal ikke slettes, men skal av notoritetshensyn sperres.

Opplysninger behandlet i dokumenter underlagt krav til journalføring og arkivering følger arkivlovas bestemmelser om oppbevaring og kassasjon.

Arbeidsregistreringer som ikke er tilført nye opplysninger etter 5 år skal gjennomgå. Opplysningene skal slettes dersom de ikke lenger er nødvendige for formålet. Avgjørelse om å beholde arbeidsregistreringer ut over 5 år skal i hvert enkelt tilfelle tas av sjef PST eller den denne bemyndiger. Beslutningen skal være skriftlig.

Ved avslutning av forebyggende sak, jf. § 21-5, skal opplysningene av notoritetshensyn ikke slettes, men sperres. Før opplysningene sperres skal det tas stilling til om enkelte av opplysningene i saken er nødvendige for forebyggende virksomhet generelt, og derfor skal viderebehandles som arbeidsregistreringer. Beslutning om slik videre behandling skal i hvert enkelt tilfelle tas av sjef PST eller den denne bemyndiger. Beslutningen skal være skriftlig og begrunnet.

Ved behandling av opplysninger i forbindelse med personkontroll og akkreditering følger reglene om oppbevaring og sletting av sikkerhetsloven med forskrift.

Kapittel 23 Informasjonssikkerhet og internkontroll

§ 23-1 Krav til informasjonssikkerhet

Sjef PST er ansvarlig for at det til enhver tid er iverksatt tiltak for nødvendig sikring av konfidensialitet, integritet og tilgjengelighet for opplysninger som behandles i PST, i samsvar med bestemmelsene i sikkerhetsloven med tilhørende forskrift og beskyttelsesinstruksen.

§ 23-2 Internkontroll

Bestemmelsene i kapittel 39 gjelder tilsvarende for PST så langt de passer.

Internkontroll for behandling av opplysninger i PST skal i tillegg blant annet inneholde rutiner virksomheten følger for å sikre overholdelse av kravene for:

1. tildeling av roller, jf. § 21-2,
2. gjennomføring av arbeidsregistreringer, jf. § 21-4, og
3. opprettelse, gjennomføring og avslutning av forebyggende sak, jf. § 21-4.

Del 8 Vandelskontroll og akkreditering

Kapittel 28 Generelle bestemmelser og krav om botid ved utstedelse av politiattest for utlendinger mv.

§ 28-1 Vandelskontroll

Vandelskontroll kan bare foretas i form av utstedelse av politiattest, straffattest eller gjennom vandelsvurdering, jf. politiregisterloven § 36 første ledd og forskriften § 28-4.

§ 28-2 Generelt om politiattest

Politiattest kan bare utstedes når det er hjemlet i lov eller i forskrift gitt i medhold av lov. Med politiattest menes norsk politiattest med opplysninger fra politiets registre. Politiattest utstedt i annet EØS-land likestilles med norsk politiattest i de tilfeller hvor det er hjemlet krav om botid, jf. politiregisterloven § 36 annet ledd.

Politiattest utstedes til bruk i mottakers interesse og kan inneholde opplysninger om hvorvidt en fysisk eller juridisk person har vært ilagt straff eller andre strafferettslige reaksjoner eller andre tiltak som følge av lovbrudd, eller er under straffeforfølgning, jf. politiregisterloven § 36 første ledd nr. 1.

§ 28-3 Definisjoner

I denne delen av forskriften forstås med

- a) andre strafferettslige reaksjoner: betinget dom hvor fastsetting av straff utstår, påtaleunndatelse etter straffeprosessloven §§ 69 og 70, overføring til behandling i konfliktråd, jf. straffeprosessloven § 71a, dom på overføring til tvunget psykisk helsevern eller tvungen omsorg, eventuelt sikring og inndragning,
- b) andre tiltak som følge av lovbrudd: personundersøkelse og beslutning om judisiell observasjon i saker hvor det i rettskraftig avgjørelse konstateres straffeskyld,
- c) er under straffeforfølgning: verserende saker hvor saken ikke er rettskraftig avgjort. Det vil si siktelser, tiltaler og ilagte reaksjoner som ikke er rettskraftig,
- d) mottaker av politiattest: den som kan kreve fremlagt politiattest,
- e) bruker: tidligere mottaker av politiattest som kan be om fornyet vandelskontroll, og
- f) akkreditering: behandling av opplysninger om personer som skal ha kontakt med objekter som krever særskilt beskyttelse.

§ 28-4 Krav om botid ved utstedelse av politiattest for utlendinger mv.

Krav om botid som er fastsatt i henhold til politiregisterloven § 36 annet ledd gjelder bare for utlendinger som har oppholdt seg i Norge i kortere tid enn fastsatt botid. Kravet om botid kan også gjøres gjeldende for utlendinger med tidligere opphold i Norge, dersom fraværet er av et slikt omfang at det ikke kan gjennomføres tilfredsstillende vandelskontroll.

Kapittel 29 Ulike typer politiattest

§ 29-1 Generelt

Hvilken type politiattest som kan utstedes er avhengig av hva som er bestemt i hjemmelsgrunnlaget for utstedelse av politiattest. Dersom det i hjemmelsgrunnlaget

ikke gis særskilt anvisning på hvilken type politiattest som kan kreves, skal det utstedes ordinær politiattest.

Det kan i lov eller i forskrift gitt i medhold av lov bestemmes at både ordinær og uttømmende politiattest kan være avgrenset og utvidet.

§ 29-2 Ordinær politiattest

På ordinær politiattest anmerkes reaksjoner med de begrensninger som følger av politiregisterloven § 40 nr. 2 til 8.

§ 29-3 Uttømmende politiattest

På uttømmende politiattest anmerkes alle straffer, andre strafferettslige reaksjoner og andre tiltak som er registrert i reaksjonsregisteret som følge av lovbrudd, jf. § 28-3 bokstav a og b. Tidsbegrensningene i politiregisterloven § 40 gjelder ikke.

På uttømmende politiattest skal det likevel ikke anmerkes reaksjoner som nevnt i kapittel 30, jf. politiregisterloven § 41 nr. 1 bokstav a til c.

§ 29-4 Avgrenset politiattest

På avgrenset politiattest anmerkes bare nærmere bestemte typer lovbrudd i samsvar med hjemmelsgrunnlaget for utstedelse av politiattest.

Avgrenset politiattest skal utstedes med de begrensninger som gjelder for ordinær politiattest (avgrenset ordinær politiattest), med mindre det fremgår uttrykkelig av hjemmelsgrunnlaget at begrensningen i politiregisterloven § 40 ikke gjelder (avgrenset uttømmende politiattest).

§ 29-5 Utvidet politiattest

På utvidet politiattest anmerkes verserende saker, jf. § 28-3 bokstav c. Verserende saker kan anmerkes på både ordinær og uttømmende politiattest i samsvar med bestemmelsene i kapittel 31.

Anmeldelser og henlagte saker kan ikke anmerkes på politiattest.

Kapittel 30 Forhold som ikke skal anmerkes på uttømmende politiattest

§ 30-1 Konfliktrådsbehandling

Overføring til konfliktråd etter straffeprosessloven § 71a skal ikke anmerkes på uttømmende politiattest dersom vedkommende ikke har begått nye lovbrudd som kan idømmes fengselsstraff 2 år etter konfliktrådsbehandlingen.

Utgangspunktet for beregning av fristen etter første ledd er datoen for godkjent avtale. Fristen avbrytes også dersom vedkommende har en verserende sak, jf. § 28-3 bokstav c. Dersom en verserende sak avsluttes uten at vedkommende ilegges reaksjon for lovbrudd som kan idømmes fengselsstraff beregnes fristen igjen fra datoen for godkjent avtale.

§ 30-2 Forenklet forelegg

Forenklet forelegg anmerkes ikke på uttømmende politiattest.

§ 30-3 Unge lovbrøyttere

Reaksjon for lovbrudd ilagt en person som var under 18 år på gjerningstidspunktet anmerkes på uttømmende politiattest med de tidsbegrensninger som gjelder for ordinær politiattest, jf. politiregisterloven § 40, med mindre vedkommende er ilagt reaksjon for

- a) lovbrudd begått før fylte 18 år med øvre strafferamme på fengsel i mer enn 3 år, (alt. 1: 6 år - alt. 2: mer enn 6 år) eller
- b) 5 lovbrudd begått før fylte 18 år med øvre strafferamme på fengsel i 1 år eller mindre, eller 3 lovbrudd begått før fylte 18 år med øvre strafferamme på fengsel i mer enn 1 år. Reaksjon anmerkes uansett dersom vedkommende er ilagt reaksjon for til sammen 5 lovbrudd før fylte 18 år uavhengig av lovbruddets øvre strafferamme.

Dersom vilkårene i første ledd bokstav a og b er oppfylt, skal ilagt reaksjon anmerkes i samsvar med politiregisterloven § 41 nr. 1 første og annet punktum. Det samme gjelder dersom vedkommende ble ilagt reaksjon for lovbrudd som kan idømmes fengselsstraff innenfor de fristene reaksjonen skal vises i henhold til politiregisterloven § 40.

Fristen som nevnt i annet ledd annet punktum avbrytes dersom vedkommende har en verserende sak som avsluttes med en rettskraftig avgjørelse som iligger en reaksjon for lovbrudd som kan idømmes fengselsstraff. Dersom en verserende sak ikke avsluttes med slik rettskraftig avgjørelse beregnes fristen igjen fra det opprinnelige tidspunktet for beregningen av fristen.

Reaksjon som etter første ledd ikke lenger skal anmerkes på uttømmende politiattest sperres etter § @ i forskrift om reaksjonsregisteret.

Kapittel 31 Nærmere om anmerkning av verserende saker

§ 31-1 Generelt

Med verserende saker menes siktelsler, tiltaler og ilagte reaksjoner som ikke er rettskraftig avgjort, jf. § 28-3 bokstav c.

Anmeldelser og henlagte saker kan ikke anmerkes på politiattest. For øvrig anmerkes verserende saker i samsvar med §§ 31-2 til 31-4.

§ 31-2 Anmerkning av siktelse

Før siktelse anmerkes på politiattest skal saken forelegges ansvarlig påtalemyndighet. Ved vurdering av om siktelse skal anmerkes skal det blant annet legges vekt på hvor gammel saken er, fremdrift i saken og sannsynlighet for videre straffeforfølgning.

Ved anmerkning av siktelse på politiattest skal det gis en kort forklaring på hva siktelsen gjelder, herunder hvilke lovbrudd saken gjelder og tidspunkt for overtredelsen.

§ 31-3 Anmerkning av tiltale

Ved anmerkning av tiltale på politiattest skal det fremgå hva tiltalen gjelder, herunder hvilke lovbrudd saken gjelder og tidspunkt for overtredelsen, hvem som har tatt ut tiltale, datoen for tiltale, og om saken er berammet eller når den antas å bli avholdt.

§ 31-4 Anmerkning av reaksjon som ikke er rettskraftig

Ved anmerkning av reaksjon som ikke er rettskraftig skal det fremgå hvilken reaksjon som er ilagt, datoen for illeggelsen og om saken er anket eller påklaget.

Kapittel 32 Anmerkning av utenlandske reaksjoner og tiltak på politiattest

§ 32-1 Anmerkning av utenlandske reaksjoner og tiltak på politiattest

Reaksjoner som nevnt i politiregisterloven § 40 nr. 2 bokstav a, b og d skal anmerkes på politiattest dersom reaksjonene er ilagt i

- a) annet nordisk land, overfor norsk statsborger, norske foretak eller person med fast bosted i Norge når reaksjonene fullbyrdes her i landet eller i annet nordisk land i medhold av lov 15. november 1963 om fullbyrding av nordiske dommer på straff mv,
- b) europeisk land utenfor Norden, når meddelelse gis i medhold av Europarådets konvensjoner av 20. april 1959 og 28. mai 1970, og
- c) annet land som Norge har inngått avtale med om meddelelse av slike opplysninger.

Anmerkning etter første ledd forutsetter at de nevnte reaksjonene er registrert i det norske reaksjonsregisteret.

Kapittel 33 Politiattest i særlige tilfeller

§ 33-1 Midlertidig hjemmel for utstedelse av politiattest

Politidirektoratet kan treffe vedtak i henhold til politiregisterloven § 38 tredje ledd. Slikt vedtak skal bare fattes unntaksvis og hvor det på grunn av tidsaspektet ikke fremstår som forsvarlig å avvente et lovvedtak. Vedtaket skal være tidsbegrenset og ikke overstige 15 måneder. Vedtaket kan ikke fornyes. Når tidsfristen utløper bortfaller det midlertidige hjemmelsgrunnlaget for utstedelse av politiattest.

Vedtak om midlertidig hjemmel for utstedelse av politiattest kan ikke gå ut på vandelskontroll av enkeltpersoner.

§ 33-2 Politiattest til bruk i utlandet mv.

Ved utstedelse av politiattest til formål som nevnt i politiregisterloven § 38 første ledd, må den som begjærer politiattest godtgjøre behovet for vandelskontrollen.

Kapittel 34 Politiattest på områder uten lovregulering

§ 34-1 Politiattest til person som skal utføre oppgaver i frivillig organisasjon

Frivillige organisasjoner kan kreve fremleggelse av barneomsorgsattest som nevnt i politiregisterloven § 39 første ledd av fysisk person som, lønnet eller ulønnet, utfører eller skal utføre oppgaver for organisasjonen som innebærer et tillits- eller ansvarsforhold overfor mindreårige eller personer med utviklingshemming.

§ 34-2 Politiattest til person som ansettes ved Det Kongelige Hoff

Det Kongelige Hoff kan kreve fremleggelse av uttømmende politiattest av fysisk person som skal ansettes ved Hoffet.

§ 34-3 Politiattest ved tildeling av ordener mv.

Det kan utstedes uttømmende politiattest i forbindelse med tildeling av ordener og andre utmerkelser fra H.M. Kongen.

Begjæring om slik politiattest kan fremsettes av andre enn den person politiattesten gjelder uten vedkommendes samtykke. Politiattesten sendes direkte til den som har begjært den. Bestemmelsene i dette ledd er ikke til hinder for at den som er gjenstand for vandelskontroll på et senere tidspunkt gis innsyn i de opplysninger som ble utlevert.

§ 34-4 Politiattest til personer som skal utføre oppgaver i incestsentre mv.

Incestsentre og ressursentre for voldtatte skal kreve fremleggelse av barneomsorgsattest som nevnt i politiregisterloven § 39 første ledd av fysisk person som, lønnet eller ulønnet, utfører eller skal utføre oppgaver for sentrene som innebærer et tillits- eller ansvarsforhold overfor mindreårige.

Kapittel 35 Fornyet vandelskontroll

§ 35-1 Vilkår for fornyet vandelskontroll

Fornyet vandelskontroll kan bare finne sted dersom vilkårene for den opprinnelig utstedte politiattest fortsatt er til stede, og dersom brukeren, jf. § 28-3 bokstav e, er identisk med mottakeren av den opprinnelige politiattesten.

§ 35-2 Saksbehandlingen ved begjæring om fornyet vandelskontroll

Begjæring om fornyet vandelskontroll kan fremsettes av brukeren til det politidistrikt hvor brukeren har sin adresse eller til det politidistrikt hvor den opprinnelige politiattesten ble utstedt.

Begjæringen kan fremsettes skriftlig eller muntlig. Fornyet vandelskontroll kan bare foretas når politiet finner det godtgjort at brukeren er identisk med mottakeren av den opprinnelige politiattesten, jf. § 28-3 bokstav d.

§ 35-3 Opplysninger som kan utleveres ved fornyet vandelskontroll

Det kan bare utleveres opplysninger som de som fremgikk av hjemmelsgrunnlaget for utstedelse av den opprinnelige politiattesten. Dette gjelder også dersom det aktuelle hjemmelsgrunnlaget i ettertid ble endret til å omfatte flere forhold som kan vises. Dersom hjemmelsgrunnlaget i ettertid er endret slik at bare færre forhold kan vises, utleveres det opplysninger i henhold til dette fra ikrafttredelse av den aktuelle endringen. Annet og tredje punktum gjelder med mindre annet fremgår av det aktuelle hjemmelsgrunnlaget.

Dersom det foreligger nye opplysninger som kan utleveres i henhold til første ledd, skal disse utleveres brukeren skriftlig med kopi til den som er gjenstand for fornyet vandelskontroll. Dersom det ikke foreligger nye opplysninger, skal brukeren underrettes skriftlig eller muntlig. Varslingsplikten i første punktum gjelder ikke.

Kapittel 36 Saksbehandlingsregler for utstedelse av politiattest

§ 36-1 Hvem kan få utstedt politiattest

Det kan bare utstedes politiattest til den som

- a) oppfyller vilkår som er oppstilt i lov eller i forskrift gitt i medhold av lov som hjemler krav om politiattest,
- b) identifiserer seg på en tilstrekkelig måte ved gyldig legitimasjon, jf. §§ 36-3 til 36-5, og
- c) har fått tilbud om eller er innstilt til en konkret stilling, virksomhet, aktivitet eller annen funksjon, eller til den som i medhold av lov eller forskrift gitt i medhold av lov avkreves fremleggelse av politiattest til et annet tidspunkt.

§ 36-2 Begjæring om å få utstedt politiattest

Begjæring om å få utstedt politiattest skal inneholde de opplysninger som er nødvendig for å utstede politiattesten, fortrinnsvis i samsvar med blankett fastsatt av Politidirektoratet. Begjæringen skal dateres og underskrives av personen politiattesten gjelder eller av vergen om vedkommende er under 18 år.

Begjæringen kan fremsettes ved personlig fremmøte eller ved bruk av post, telefaks, e-post eller andre elektroniske kommunikasjonsmidler. Dersom begjæringen fremsettes på annen måte enn ved personlig fremmøte skal det vedlegges kopi av gyldig legitimasjon, jf. §§ 36-3 og 36-5, eller benyttes gyldig legitimasjon som nevnt i § 36-4.

Begjæringen skal fremsettes til det politidistrikt hvor den politiattesten gjelder har eller har hatt sin adresse eller til Oslo politidistrikt dersom vedkommende ikke har adresse i Norge.

§ 36-3 Krav til legitimasjon for fysiske personer

Gyldig legitimasjon for fysisk person er dokumenter som

- a) er utstedt av offentlig myndighet, eller av annet organ som har betryggende kontrollrutiner for dokumentutstedelse og dokumentene har et tilfredsstillende sikkerhetsnivå, og
- b) inneholder fullt navn, navnetrekk, fotografi og fødselsnummer eller D-nummer.

For fysisk person som ikke har fått tildelt norsk fødselsnummer eller D-nummer, skal legitimasjonsdokumenter i tillegg til de kravene som følger av første ledd inneholde fødselsdato, fødselssted og kjønn.

§ 36-4 Krav til elektronisk legitimasjon for fysisk personer

Gyldig legitimasjon for fysiske personer er elektronisk signatur som oppfyller kravene i forskrift 21. november 2005 nr. 1296 om frivillig selvdeklarasjonsordninger for sertifikatutstedere § 3 og som er oppført på publisert liste i henhold til § 11 første ledd i nevnte forskrift.

§ 36-5 Krav til legitimasjon for juridiske personer

Gyldig legitimasjon for juridisk person registrert i Foretaksregisteret er firmaattest som ikke er eldre enn 3 måneder.

Gyldig legitimasjon for juridisk person registrert i Enhetsregisteret, men ikke i Foretaksregisteret, er utskrift fra Enhetsregisteret som inneholder alle registrerte

opplysninger om enheten, jf. lov 3. juni 1994 nr. 15 om Enhetsregisteret § 5 og § 6 annet ledd, og som ikke er eldre enn 3 måneder.

Gyldig legitimasjon for juridisk person som ikke er registrert i Enhetsregisteret, men i annet offentlig register, er attest eller utskrift fra registeret som gir opplysninger om navn, adresse for forretningssted eller hovedkontor og eventuelt utenlandsk organisasjonsnummer. Det skal fremgå hvilket offentlig register som kan bekrefte opplysningene.

§ 36-6 Utstedelse og forsendelse av politiattest

Politiet skal utstede politiattest på blankett fastsatt av Politidirektoratet snarest mulig og senest innen 14 dager etter at nødvendig dokumentasjon er mottatt. Politiattesten kan bare sendes til andre enn den politiattesten gjelder dersom det foreligger skriftlig samtykke.

Kapittel 37 Bekjentgjøring av kravet om politiattest og oppbevaring av politiattest

§ 37-1 Bekjentgjøring av kravet om politiattest

Dersom det oppstilles krav om politiattest bør annonserte stillinger, virksomheter, aktiviteter eller andre funksjoner bekjentgjøre slikt krav.

§ 37-2 Oppbevaring av politiattest hos mottakeren

Politiattesten skal oppbevares utilgjengelig for uvedkommende. Politiattesten skal ikke oppbevares lenger enn det som er nødvendig for formålet av politiattesten. Politiattest som ikke lenger er nødvendig for formålet skal tilintetgjøres.

Kapittel 38 Vandelsvurdering, straffattest og akkreditering

§ 38-1 Vandelsvurdering

Vandelsvurdering gis til en mottaker som i henhold til lov eller forskrift gitt i medhold av lov har rett til å innhente opplysninger om en person, som er eller vil bli undergitt særlige plikter etter lov, jf. politiregisterloven § 36 første ledd nr. 2.

På vandelsvurdering skal det anmerkes de samme reaksjoner som på uttømmende politiattest, jf. politiregisterloven § 41 nr. 1, med mindre det fremgår av hjemmelsgrunnlaget for vandelsvurderingen at det skal anmerkes færre opplysninger eller opplysninger om verserende saker, jf. politiregisterloven § 41 nr. 2. Bestemmelsene i kapittel 31 gjelder tilsvarende.

Den som er gjenstand for vandelsvurdering skal etter begjæring gis innsyn i de opplysninger som ble utlevert i forbindelse med vandelsvurderingen, jf. politiregisterloven § 49 tredje ledd.

§ 38-2 Saksbehandlingsregler for vandelsvurdering

Politiet skal utstede vandelsvurdering på blankett fastsatt av Politidirektoratet snarest mulig og senest innen 14 dager etter at nødvendig dokumentasjon er mottatt.

Vandelsvurderingen sendes til den som har begjært den.

§ 38-3 Straffattest

Straffattest kan utstedes til bruk i straffesak.

På straffattest anmerkes alle straffer, andre strafferettslige reaksjoner og andre tiltak som følge av lovbrudd.

Opplysninger som gjelder foretak kan bare brukes i attest som gjelder foretaket, jf. politiregisterloven § 46 annet ledd.

§ 38-4 Saksbehandlingsregler for straffattest

Politiet, påtalemyndigheten, kriminalomsorgen og domstolene kan fremsette begjæring om straffattest om navngitt person til bruk i den enkelte straffesak, jf. politiregisterloven § 46 første ledd.

Politiet skal utstede straffattest på blankett fastsatt av Politidirektoratet snarest mulig etter at nødvendig dokumentasjon er mottatt.

Straffattesten sendes til den som har begjært den.

§ 38-5 Akkreditering

Behandling av opplysninger i forbindelse med akkreditering av person kan foretas når vedkommende skal gis adgang til bestemte områder hvor det av sikkerhetsmessige eller tungtveiende ordensmessig grunner er nødvendig med en kontroll av personen, eller hvor det av samme grunner er nødvendig med en begrensning i antallet personer som skal ha tilgang til et sted.

Ved akkrediteringen kan politiet bare legge vekt på opplysninger som er relevante i forhold til formålet med akkrediteringen. Sak om akkreditering skal forelegges Politiets sikkerhetstjeneste for uttalelse.

Akkreditering gis i form av tilbakemelding til sikkerhetsansvarlig for arrangementet mv., og skal bare gi uttrykk for om personen akkrediteres eller ikke. Slik tilbakemelding er ikke gjenstand for klagebehandling etter politiregisterloven § 55. Informasjonsplikten i politiregisterloven § 48 gjelder ikke.

Del 9 Internkontroll, informasjonssikkerhet og sporbarhet

Kapittel 39 Internkontroll

§ 39-1 Plikt til internkontroll

Den behandlingsansvarlige skal etablere og holde vedlike planlagte og systematiske tiltak (internkontroll) som er nødvendig for å oppfylle kravene i politiregisterloven og bestemmelser gitt i medhold av politiregisterloven.

Internkontroll innebærer at den behandlingsansvarlige blant annet skal ha kjennskap til gjeldende regler om behandling av opplysninger, tilstrekkelig og oppdatert dokumentasjon for gjennomføring av rutiner, samt ha denne dokumentasjonen tilgjengelig for dem den måtte angå.

§ 39-2 Internkontroll styrende del

Den behandlingsansvarlige skal ha oversikt over

1. hvordan politiet og påtalemyndigheten er organisert,

2. hvem som er behandlingsansvarlig, hvem som har det daglige behandlingsansvaret og eventuelt delegert myndighet, og
3. de krav i og i medhold av gjeldende lovgivning som gjelder for politiets og påtalemyndighetens behandling av opplysninger.

§ 39-3 *Internkontrollens innhold*

Den behandlingsansvarlige skal også ha rutiner for oppfyllelse av sine plikter og de registrertes rettigheter etter det til enhver tid gjeldende regelverk, herunder ha rutiner for

1. oppfyllelse av krav om at opplysninger kun kan behandles når dette er nødvendig for å fremme formålet med behandlingen av opplysningene, jf. politiregisterloven §§ 5 og 64,
2. kvalitetskontroll av opplysningene, jf. politiregisterloven § 6,
3. merking av opplysninger der politiregisterloven og forskriften gir anvisning på det,
4. sletting og sperring av opplysninger som ikke lenger er nødvendige for formålet, jf. politiregisterloven § 50,
5. retting og sperring av opplysninger som har feil eller mangler, jf. politiregisterloven § 51,
6. dokumentasjon for utlevering av opplysninger,
7. innhenting og kontroll av de registrertes samtykke, jf. § 6-1,
8. oppfyllelse av begjæringer om innsyn og informasjon, jf. politiregisterloven §§ 49 og 48,
9. oppfyllelse av begjæringer om retting, sperring og sletting,
10. bruk av opplysninger som er sperret, jf. politiregisterloven § 52,
11. informasjonssikkerhet, jf. politiregisterloven § 15, og
12. oppfyllelse av meldeplikt, jf. politiregisterloven § 57.

§ 39-4 *Internkontroll – Styrende-, gjennomførende og kontrollerende del*

Internkontroll pålegger den behandlingsansvarlige å etablere rutiner for å sikre at de kravene som politiregisterloven stiller til behandling av personopplysninger, blir etterlevd. Internkontrolltiltakene skal dokumenteres og nivået og omfanget av internkontrollen må tilpasses omfanget av behandlingen og hvilke opplysninger som behandles. Internkontrollen bør imidlertid som et minimum inneholde kartlegging av krav, risikovurdering, fastsetting av mål, tiltaksvurdering og evaluering. Internkontrollsystemet bør bestå av en styrende, gjennomførende og kontrollerende del, slik at

1. styrende dokumentasjon gir en beskrivelse av målsetting, identifiserte krav og plikter, organisering, ansvar og myndighet,
2. gjennomførende dokumentasjon gir en beskrivelse av hvordan gitte situasjoner skal håndteres i henhold til gjeldende instruks, prosedyrer og rutiner, og
3. kontrollerende dokumentasjon gir en beskrivelse av hvordan styringsdokumentene følges slik at eventuelle avvik lettere kan oppdages.

§ 39-5 *Internkontroll hos databehandler*

Databehandlere som behandler personopplysninger på oppdrag fra behandlingsansvarlige, skal behandle opplysningene i samsvar med rutiner den behandlingsansvarlige har oppstilt.

Kapittel 40 Informasjonssikkerhet

§ 40-1 Pålegg om sikring av opplysninger

Datatilsynet kan gi pålegg om sikring av opplysninger og herunder fastlegge kriterier for akseptabel risiko forbundet med behandlingen av opplysninger i politiets og påtalemyndighetens informasjonssystemer.

§ 40-2 Sikkerhetsledelse

Den behandlingsansvarlige har ansvar for at bestemmelsene i dette kapitlet følges.

Formålet med behandling av opplysninger og overordnede føringer for bruk av informasjonsteknologi, skal beskrives i sikkerhetsmål.

Valg og prioriteringer i sikkerhetsarbeidet skal beskrives i en sikkerhetsstrategi.

Bruk av informasjonssystemene skal jevnlig gjennomgås for å klarlegge om den er hensiktsmessig i forhold til virksomhetens behov, og om sikkerhetsstrategien gir tilfredsstillende informasjonssikkerhet som resultat.

Resultat fra gjennomgangen skal dokumenteres og benyttes som grunnlag for eventuell endring av sikkerhetsmål og -strategi.

§ 40-3 Risikovurdering

Det skal føres oversikt over hva slags opplysninger som behandles.

Virksomheten skal selv fastlegge kriterier for akseptabel risiko forbundet med behandlingen av opplysninger.

Ved etableringer og endringer som har betydning for informasjonssikkerheten skal risikovurdering gjennomføres for å klarlegge sannsynligheten for, og konsekvenser av sikkerhetsbrudd.

Resultat fra risikovurdering skal sammenlignes med fastlagte kriterier for akseptabel risiko forbundet med behandlingen av opplysninger.

Resultat av risikovurdering skal dokumenteres.

§ 40-4 Sikkerhetsrevisjon

Sikkerhetsrevisjon av bruk av informasjonssystemet skal gjennomføres jevnlig.

Sikkerhetsrevisjon skal omfatte vurdering av organisering, sikkerhetstiltak og bruk av kommunikasjonsparter og leverandører.

Dersom sikkerhetsrevisjon avdekker bruk av informasjonssystemet som ikke er forutsatt, skal dette behandles som avvik, jf. § 40-5.

Resultat fra sikkerhetsrevisjon skal dokumenteres.

§ 40-5 Avvik

Bruk av informasjonssystemet som er i strid med fastlagte rutiner, og sikkerhetsbrudd, skal behandles som avvik.

Avviksbehandlingen skal ha som formål å gjenopprette normal tilstand, fjerne årsaken til avviket og hindre gjentakelse.

Dersom avviket har medført uautorisert utlevering av opplysninger hvor konfidensialitet er nødvendig, eller ved mistanke om slik utlevering, skal Datatilsynet varsles.

Resultat fra avviksbehandling skal dokumenteres.

§ 40-6 *Organisering*

Det skal etableres klare ansvars- og myndighetsforhold for bruk av informasjonssystemet.

Ansvars- og myndighetsforhold skal dokumenteres og ikke endres uten autorisasjon fra den behandlingsansvarlige.

Informasjonssystemet skal konfigureres slik at tilfredsstillende informasjonssikkerhet oppnås.

Konfigurasjonen skal dokumenteres og ikke endres uten autorisasjon fra den behandlingsansvarlige.

Bruk av informasjonssystemet som har betydning for informasjonssikkerheten, skal utføres i henhold til fastlagte rutiner.

§ 40-7 *Personell*

Medarbeidere hos den behandlingsansvarlige skal kun bruke informasjonssystemet for å utføre pålagte oppgaver, og selv være autorisert for slik bruk, jf. § @ (vil bli nærmere regulert i del 3 i forskriften).

Medarbeiderne skal ha nødvendig kunnskap for å bruke informasjonssystemet i samsvar med de rutiner som er fastlagt.

All bruk av informasjonssystemet skal registreres.

§ 40-8 *Taushetsplikt*

Medarbeidere hos den behandlingsansvarlige skal gjøres kjent med politiregisterlovens bestemmelser om taushetsplikt for opplysninger i informasjonssystemet. Taushetsplikten skal også omfatte annen informasjon med betydning for informasjonssikkerheten.

§ 40-9 *Fysisk sikring*

Det skal treffes tiltak mot uautorisert adgang til utstyr benyttet for behandling av opplysninger etter denne forskriften.

Sikkerhetstiltakene skal også hindre uautorisert adgang til annet utstyr med betydning for informasjonssikkerheten.

Utstyr skal installeres slik at ikke påvirkning fra driftsmiljøet får betydning for behandlingen av opplysninger.

§ 40-10 *Sikring av konfidensialitet*

Det skal treffes tiltak mot uautorisert innsyn i opplysninger i informasjonssystemet.

Sikkerhetstiltakene skal også hindre uautorisert innsyn i annen informasjon med betydning for informasjonssikkerheten.

Opplysninger som overføres elektronisk ved hjelp av overføringsmedium utenfor den behandlingsansvarliges fysiske kontroll, skal krypteres eller sikres på annen måte når konfidensialitet er nødvendig.

Lagringsmedium som inneholder opplysninger fra informasjonssystemet, skal merkes slik at behovet for konfidensialitet fremgår.

Dersom lagringsmediet ikke lenger benyttes for behandling av slike opplysninger, skal opplysningene slettes fra lagringsmediet.

§ 40-11 *Sikring av tilgjengelighet*

Det skal treffes tiltak for å sikre tilgang til opplysninger hvor tilgjengelighet er nødvendig.

Sikkerhetstiltakene skal også sikre tilgang til annen informasjon med betydning for informasjonssikkerheten.

Alternativ behandling skal forberedes for de tilfeller informasjonssystemet er utilgjengelig for normal bruk.

Det skal opprettes kopier av opplysninger og annen informasjon som er nødvendig for gjenoppretting av normal bruk.

§ 40-12 *Sikring av integritet*

Det skal treffes tiltak mot uautorisert endring av opplysninger i informasjonssystemene der integritet er nødvendig.

Sikkerhetstiltakene skal også hindre uautorisert endring av annen informasjon med betydning for informasjonssikkerheten.

Det skal treffes tiltak mot ødeleggende programvare.

§ 40-13 *Sikkerhetstiltak og sporbarhet*

Sikkerhetstiltak skal hindre uautorisert bruk av informasjonssystemet, og gjøre det mulig å oppdage forsøk på slik bruk.

Forsøk på uautorisert bruk av informasjonssystemet skal registreres.

Sikkerhetstiltak skal omfatte tiltak som ikke kan påvirkes eller omgås av medarbeiderne, og ikke være begrenset til handlinger som den enkelte forutsettes å utføre.

Hver bruk av opplysninger skal kunne spores og registreres for å kunne kontrollere om søkene er tillatt eller ikke. Registreringer skal gjennomgå regelmessig med formål å avdekke uautorisert tilgang til opplysningene.

Registreringer kan bare brukes til formål som nevnt i politiregisterloven § 17 annet ledd og slettes tidligst etter 1 år og senest etter 3 år.

Sikkerhetstiltak skal dokumenteres.

§ 40-14 *Sikkerhet hos andre virksomheter*

Den behandlingsansvarlige skal bare overføre opplysninger elektronisk til kommunikasjonsparter som tilfredsstiller kravene i dette kapitlet.

Leverandører som gjennomfører sikkerhetstiltak eller annen bruk av informasjonssystemet, på vegne av den behandlingsansvarlige, skal tilfredsstille kravene i dette kapitlet.

Den behandlingsansvarlige skal etablere klare ansvars- og myndighetsforhold overfor kommunikasjonsparter og leverandører. Ansvars- og myndighetsforhold skal beskrives i særskilt avtale eller instruks.

Den behandlingsansvarlige skal ha kunnskap om sikkerhetsstrategien hos slike virksomheter, og jevnlig forsikre seg om at strategien gir tilfredsstillende informasjonssikkerhet som resultat.

§ 40-15 *Dokumentasjon*

Rutiner for bruk av informasjonssystemene og annen informasjon med betydning for informasjonssikkerheten, skal dokumenteres.

Dokumentasjon skal lagres i minimum 5 år fra det tidspunkt dokumentet ble erstattet med ny gjeldende utgave.

Registrering av autorisert bruk av informasjonssystemet og av forsøk på uautorisert bruk, skal lagres minimum 1 år. Registreringer av alle hendelser med betydning for informasjonssikkerheten skal lagres i minimum 1 år.

Del 12 Behandling av opplysninger i henhold til internasjonale rettsakter

Kapittel 64 Den europeiske unions råds rammebeslutning av 27. november 2008 (2008/977/JIS), om vern av personopplysninger i forbindelse med politisamarbeid og rettslig samarbeid i straffesaker

I. Generelle bestemmelser ved utveksling av personopplysninger

§ 64-1 *Formål*

I dette kapitlet gjennomføres de bestemmelsene i rådets rammebeslutning om vern av personopplysninger i forbindelse med politisamarbeid og rettslig samarbeid i straffesaker, som ikke allerede er gjennomført i politiregisterloven.

§ 64-2 *Definisjoner*

I dette kapittel forstås med:

1. medlemsland: stater som er forpliktet etter denne rammebeslutning,
2. tredjeland: stater som ikke er forpliktet etter denne rammebeslutning.

§ 64-3 *Virkeområde*

Bestemmelsene i dette kapitlet får virkning ved utveksling av personopplysninger mellom Norge og medlemslandene. Bestemmelsene får kun virkning ved utveksling med tredjeland når dette er spesielt angitt.

Kapitlet berører ikke saker som behandles av Politiets sikkerhetstjeneste.

§ 64-4 *Forholdet til avtaler med tredjeland*

Dette kapitlet berører ikke Norges forpliktelser i henhold til bilaterale eller multilaterale avtaler inngått med tredjeland og som var gjeldende før vedtagelsen av rammebeslutningen den 27. november 2008.

Ved anvendelse av bilaterale eller multilaterale avtaler som nevnt i første ledd, skal personopplysninger som er mottatt fra et annet medlemsland utleveres til tredjeland i samsvar med § 64-15 første ledd bokstav c.

§ 64-5 Behandling av erstatningssaker

I saker om krav om erstatning som følge av utveksling av personopplysninger mellom medlemsland mv., gjelder bestemmelsene i rammebeslutningen artikkel 19 og politiregisterloven § 56.

II. Utlevering av personopplysninger fra norsk politimyndighet

§ 64-6 Kontroll av kvaliteten på opplysningene som utleveres

Politiet skal treffe alle rimelige tiltak for å sikre at personopplysninger som er uriktige, ufullstendige eller ikke oppdaterte, ikke utleveres eller stilles til rådighet. For dette formålet skal politiet så vidt mulig kontrollere kvaliteten på personopplysningene før de utleveres eller stilles til rådighet. I forbindelse med all utlevering av opplysninger skal tilgjengelig informasjon så vidt mulig vedlegges opplysningene slik at mottakeren kan bedømme graden av riktighet, fullstendighet, aktualitet og påregnelighet. Dersom personopplysningene ikke er verifisert, skal dette fremgå særskilt.

Dersom det konstateres at politiet har utlevert uriktige opplysninger, eller at opplysningene er overført ulovlig, skal mottakeren straks underrettes om dette.

Politiet kan ikke utlevere opplysninger som nevnt i politiregisterloven § 8 første ledd.

§ 64-7 Begrensning av mottakerlandets adgang til å informere den registrerte

Ved utlevering kan politiet anmode mottakerlandet om ikke å gi den registrerte informasjon eller innsyn om den behandling og utveksling som har funnet sted, uten at mottakerlandet på forhånd har fått politiets tillatelse til dette. Det kan ikke fastsettes andre begrensninger enn hva som fremgår av politiregisterloven § 48 annet ledd og § 49 fjerde ledd.

§ 64-8 Begrensninger i utvekslingen mellom nasjonale myndighetsorganer

Er det i henhold til norsk lovgivning fastsatt begrensninger i politiets adgang til utlevering til norske myndighetsorganer, skal politiet fastsette og varsle om tilsvarende begrensninger til mottakerlandet samtidig med at utlevering finner sted. Politiet kan ikke fastsette andre begrensninger enn de som gjelder mellom norske myndigheter.

§ 64-9 Saksbehandling ved utlevering av personopplysninger

Utlevering av personopplysninger skal besluttes av den behandlingsansvarlige. Personopplysningene skal fortrinnsvis utleveres i

skriftlig form. Den behandlingsansvarlige skal nedtegne hvilke opplysninger som utleveres, hvem de utleveres til og årsaken til at de utleveres. Dersom opplysningene er ikke-verifiserte, skal dette fremgå særskilt.

Nedtegnelser som nevnt utleveres etter anmodning til tilsynsmyndigheten i mottakerlandet.

III. Behandling av personopplysninger som er mottatt av et medlemsland

§ 64-10 *Kontroll av nødvendigheten av opplysninger mottatt uoppfordret*

Når politiet mottar personopplysninger uoppfordret fra annet medlemsland, skal politiet straks kontrollere om opplysningene er nødvendige for formålet de ble overført for.

§ 64-11 *Overholdelse av fastsatte begrensninger*

Politiet sørger for overholdelse av begrensninger fastsatt av det enkelte medlemsland når personopplysninger har blitt utlevert til Norge, så som fastsatte slettefrister, begrensninger i overføring mellom nasjonale myndigheter, unntak fra informasjonsplikten eller andre typer begrensninger ved politiets bruk.

Politiet skal nedtegne begrensningene straks personopplysningene mottas.

§ 64-12 *Unntak fra informasjonsplikten og innsynsretten*

Har et medlemsland anmodet om at den registrerte ikke gis informasjon eller innsyn om utleveringen og behandlingen av personopplysningene, påser politiet at informasjon og innsyn etter politiregisterloven § 48 første ledd og § 49 første til tredje ledd ikke gis uten at medlemslandet på forhånd har gitt samtykke.

§ 64-13 *Uriktige eller ulovlig overførte opplysninger til norsk politi*

Dersom politiet mottar underretning om at opplysninger mottatt fra utlandet er uriktige eller overført ulovlig, må opplysningene korrigeres, slettes eller sperres omgående i samsvar med politiregisterloven §§ 50 og 51.

Er mottatte personopplysninger tatt inn i straffesaksdokumenter, skal det skrives rapport om hvilke opplysninger som er uriktige.

§ 64-14 *Tidsfrister for sletting*

Opplysninger slettes eller sperres i samsvar med den frist som ble oppgitt da politiet mottok opplysningene.

Plikten til å slette eller sperre de mottatte personopplysningene gjelder likevel ikke dersom opplysningene er nødvendige i den enkelte straffesak, herunder til etterforskning, saksforberedelse, avgjørelse, gjennomføring av avgjørelsen, oppfølging og kontroll. Dersom det ikke

er oppgitt frister for sletting, gjelder bestemmelsene i politiregisterloven §§ 50 og 51.

§ 64-15 Videre behandling av personopplysninger

Med mindre det er fastsatt begrensninger etter § 64-11, kan personopplysninger mottatt fra annet medlemsland viderebehandles for andre formål enn de formål opplysningene ble mottatt til, når formålene er i samsvar med politiregisterloven § 4, og for

- a) å forebygge, etterforske, avdekke eller rettsforfølge andre straffbare handlinger eller fullbyrde andre strafferettslige sanksjoner enn de som opplysningene ble overført eller stilt til rådighet for,
- b) andre rettslige og administrative prosedyrer som er direkte knyttet til forebygging, etterforskning, avdekking eller rettsforfølging av straffbare handlinger eller fullbyrdelse av strafferettslige sanksjoner,
- c) å avverge en overhengende og alvorlig trussel mot offentlig sikkerhet, eller
- d) ethvert annet formål utelukkende med forutgående samtykke fra medlemslandet som overfører opplysningene eller med den registrertes samtykke gitt i samsvar med nasjonal rett.

§ 64-16 Utlevering til tredjeland mv. av opplysninger tidligere mottatt fra annet medlemsland

Personopplysninger som politiet har mottatt fra et annet medlemsland, kan kun overføres til tredjeland eller internasjonale organer dersom

1. det er nødvendig for å forebygge, etterforske, avdekke eller rettsforfølge straffbare handlinger eller fullbyrde strafferettslige reaksjoner,
2. den myndighet i tredjelandet eller i det internasjonale organ som mottar opplysningene, har ansvaret for å forebygge, etterforske, avdekke eller rettsforfølge straffbare handlinger eller fullbyrde strafferettslige reaksjoner,
3. det medlemsland der opplysningene er innhentet fra har gitt sitt samtykke til overføringen i samsvar med sin nasjonale lovgivning, og
4. det berørte tredjeland eller internasjonale organ sørger for en tilstrekkelig grad av beskyttelse for den aktuelle behandling av opplysningene.

Dersom utleveringen av opplysningene er avgjørende for å kunne avverge en overhengende og alvorlig trussel mot et medlemslands eller et tredjelands offentlige sikkerhet eller mot et medlemslands vesentlige interesser, og et forutgående samtykke ikke kan innhentes i tide, er utlevering uten forutgående samtykke som nevnt i første ledd nr. 3 tillatt. Den myndighet som har ansvaret for å gi samtykke, skal underrettes omgående.

Selv om vilkårene etter første ledd nr. 4 ikke er oppfylt, kan politiet utlevere personopplysninger

1. når slik utlevering etter lovgivningen i det utleverende land er begrunnet i
 - a) bestemte og legitime interesser hos den registrerte, eller
 - b) tungtveiende legitime interesser, særlige viktige offentlige interesser, eller
2. tredjelandet eller det internasjonale organ som mottar opplysningene, gir sikkerhetsgarantier som det aktuelle medlemsland anser som tilstrekkelige i henhold til sin nasjonale lovgivning.

Vurderingen av om graden av beskyttelse er tilstrekkelig, jf. første ledd nr. 4, gjøres på grunnlag av alle forhold knyttet til én eller flere overføringer av opplysninger. Det skal spesielt tas hensyn til opplysningenes art, den eller de påtenkte behandlingenes formål og varighet, opprinnelseslandet og det land eller det internasjonale organ som er sluttmottaker for opplysningene, gjeldende rettsregler – både generelle regler og sektorregler – i vedkommende tredjeland eller internasjonale organ og de yrkesregler og sikkerhetstiltak som får anvendelse.

§ 64-17 Utlevering til private av opplysninger tidligere mottatt fra annet medlemsland

Personopplysninger mottatt fra annet medlemsland kan kun utleveres til private dersom

1. kompetent myndighet i medlemslandet hvor opplysningene ble mottatt fra har samtykket til utleveringen,
2. bestemte og legitime interesser hos den registrerte ikke er til hinder for utlevering, og
3. utlevering av opplysninger i særlige tilfeller er avgjørende for at politiet skal kunne
 - a) utføre en oppgave som politiet er pålagt ved lov,
 - b) forebygge, etterforske, avdekke eller rettsforfølge straffbare handlinger eller fullbyrde strafferettslige reaksjoner,
 - c) avverge en overhengende og alvorlig trussel mot offentlig sikkerhet, eller
 - d) forhindre alvorlig krenkelse av enkeltpersoners rettigheter.

Ved utlevering til private, skal politiet informere den private mottaker om hvilke formål opplysningene utelukkende kan brukes til.

§ 64-18 Informasjon etter anmodning fra det utleverende land

Etter anmodning skal politiet informere det utleverende land om behandlingen av opplysningene, og resultatet av behandlingen.

Kapittel 65 Den europeiske unions råds rammebeslutning av 18. desember 2006 (2006/960), om forenkling av utvekslingen av opplysninger og etterretninger mellom medlemslandenes rettshåndhevende myndigheter

I. Generelle bestemmelser ved utveksling av opplysninger og etterretninger

§ 65-1 *Formål*

I dette kapittel gjennomføres de bestemmelsene i rådets rammebeslutning om forenkling av utvekslingen av opplysninger og etterretninger mellom medlemslandenes rettshåndhevende myndigheter, som ikke allerede er gjennomført i politiregisterloven.

§ 65-2 *Definisjoner*

I dette kapittel forstås med:

1. medlemsland: stater som er forpliktet etter denne rammebeslutning,
2. tredjeland: stater som ikke er forpliktet etter denne rammebeslutning,
3. ansvarlig myndighet: politimyndighet eller annen myndighet som etter norsk lovgivning har til oppgave å avdekke, forebygge og etterforske lovbrudd og kriminell aktivitet, utøve myndighet og anvende tvangsmidler i forbindelse med denne typen oppgaver, og
4. hastesak: anmodning om utlevering av opplysninger hvor det samtidig er bedt om hastebehandling.

§ 65-3 *Virkeområde*

Bestemmelsene i dette kapitlet gjelder politiets og påtalemyndighetens utveksling av opplysninger ved etterforskning og kriminaletterretning.

Kapitlet gjelder ikke saker som behandles av Politiets sikkerhetstjeneste.

§ 65-4 *Forholdet til andre avtaler*

Dette kapitlet berører ikke Norges forpliktelser i henhold til bilaterale eller multilaterale avtaler inngått med andre medlemsland, med tredjeland, eller med EU, om gjensidig bistand til rettsanmodninger eller gjensidig anerkjennelse av rettsavgjørelser i straffesaker. Kapitlet berører heller ikke eventuelle begrensninger fastsatt av et tredjeland når det gjelder videre utlevering av opplysninger som politiet har mottatt fra tredjeland.

§ 65-5 *Informasjonskanal og språkvalg*

Politiet kan benytte eksisterende kanaler for internasjonalt rettslig samarbeid ved utveksling av opplysninger etter dette kapitlet. Politiet skal da bruke det arbeidsspråk som den valgte informasjonskanalen selv bruker.

§ 65-6 *Behandling av erstatningssaker*

I saker om krav om erstatning som følge av utveksling av personopplysninger mellom medlemsland mv., gjelder bestemmelsene i politiregisterloven § 56.

II. Utlevering av opplysninger og etterretninger fra norsk politimyndighet

§ 65-7 Generelle bestemmelser

Politiet sørger for at opplysninger og etterretninger utleveres til ansvarlig myndighet i medlemslandene i samsvar med bestemmelsene i romertall II. Utlevering skjer etter anmodning fra medlemslandets ansvarlige myndighet, jf. § 65-2 nr. 3, og som gjennomfører en etterforskning eller kriminaletterretningsoperasjon.

De bestemmelser i romertall II som pålegger politiet en plikt til å utlevere opplysninger gjelder ikke for opplysninger som

- a) er innhentet ved bruk av tvangsmidler etter straffeprosessloven fjerde del, eller
- b) skal brukes som bevis i en straffesak.

Opplysninger som nevnt i annet ledd bokstav a og b, kan likevel utleveres til medlemsland med de begrensninger som er fastsatt i lov eller i medhold av lov.

Politiet kan ikke fastsette andre begrensninger i utvekslingen av opplysninger og etterretninger, enn de begrensninger som allerede gjelder mellom norske myndigheter.

§ 65-8 Tidsfrister for utlevering av opplysninger

Opplysninger lagret i en database som politiet har direkte tilgang til skal utleveres innen 8 timer fra det tidspunkt en hastende anmodning om opplysninger innkom fra medlemslandet. Er utlevering innen 8 timer en uforholdsmessig stor byrde, skal medlemslandet straks varsles om at utlevering vil bli utsatt. Deretter utleveres opplysningene snarest, og innen 3 dager fra anmodningen innkom.

Dersom anmodningen ikke er en hastesak, er fristen én uke. Utenlandsk myndighet skal varsles når det viser seg at politiet ikke er i stand til å utlevere innen fristen, og utsettelsen skal begrunnes, jf. § 65-15 siste ledd.

Fristene i første og annet ledd gjelder kun for straffbare forhold som nevnt i § 65-9.

Gjelder anmodningen opplysninger fra registre om andre straffbare forhold enn de som nevnt i § 65-9, eller opplysninger utenfor registre, er fristen 14 dager fra det tidspunkt anmodningen innkom. Varslingsplikten ved forsinkelse i første ledd siste punktum gjelder tilsvarende.

§ 65-9 Utlevering av opplysninger for visse typer straffbare forhold

Utleveringsfristene i § 65-8 første og annet ledd gjelder straffbare forhold som nevnt i avtale av 28. juni 2006 mellom Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge, om overleveringsprosedyrene mellom medlemslandene i Den europeiske union og Island og Norge artikkel 3 nr. 4.

§ 65-10 Utleveringer som krever avgjørelse fra annen myndighet

Forhindres politiet i å utlevere opplysninger til et medlemsland på grunn av et lovbestemt krav om avgjørelse fra norsk domstol eller forvaltningsorgan utenfor politi og påtalemyndighet som kan gi politiet den nødvendige tilgang, skal politiet på medlemslandets vegne fremsette begjæring om tilgang.

I avgjørelsen av politiets begjæring på vegne av medlemslandet, skal ikke domstolen eller forvaltningsorganet anvende de unntak som følger av § 65-12 første ledd.

§ 65-11 Krav om samtykke fra opprinnelseslandet

Opplysninger som politiet har mottatt fra et annet medlemsland eller tredjeland, kan bare utleveres til andre medlemsland dersom opprinnelseslandet har samtykket.

§ 65-12 Tilbakehold av opplysninger/Unntak fra utleveringsplikten

Politiet kan ut over begrensningen som følger av § 65-10, ikke nekte å utlevere opplysninger, unntatt når det er konkrete eller objektive holdepunkter til å tro at utleveringen vil

- a) kunne skade vesentlige nasjonale og offentlige sikkerhetsinteresser,
- b) kunne være til skade for en etterforskning eller kriminaletterretning,
- c) kunne sette en persons sikkerhet i fare, eller
- d) være åpenbart uforholdsmessig, eller ikke relevant, i forhold til det angitte formål for utleveringen.

Politiet kan nekte utlevering av opplysninger når anmodningen gjelder opplysninger knyttet til straffbart forhold med øvre strafferamme på opptil 1 års fengsel.

§ 65-13 Utlevering av opplysninger av eget tiltak

Politiet skal av eget tiltak utlevere opplysninger til et medlemsland når det er konkrete eller objektive holdepunkter til å anta at utlevering vil kunne bidra til avdekking, forebygging eller etterforskning av lovbrudd i medhold av § 65-9.

Det skal bare utleveres opplysninger som er nødvendige og relevante for avdekking, forebygging eller etterforskning.

§ 65-14 Fastsetting av vilkår ved bruken av opplysningene

Ved utlevering av opplysninger til annet medlemsland, kan politiet i henhold til norsk lovgivning stille vilkår hva gjelder medlemslandets bruk av opplysningene. Politiet kan også be medlemslandet rapportere tilbake om utfallet av den etterforskning eller etterretningsoperasjon som politiet har utlevert opplysninger til.

§ 65-15 Saksbehandling ved utlevering av opplysninger og etterretninger

Utlevering av opplysninger og etterretninger skal besluttet av den behandlingsansvarlige. Opplysningene skal fortrinnsvis utleveres i skriftlig form. Den behandlingsansvarlige skal nedtegne hvilke opplysninger som

utleveres, hvem de utleveres til og årsaken til at de utleveres. Dersom opplysningene er ikke-verifisert, skal dette fremgå særskilt.

Er ikke politiet i stand til å besvare medlemslandets anmodning innenfor de frister som fremgår av § 65-8, skal vedlegg A til forskriften anvendes.

III. Behandling av opplysninger og etterretninger som er mottatt av et medlemsland

§ 65-16 *Anmodning om opplysninger fra annet medlemsland*

Politiet kan i saker som gjelder avdekking, forebygging eller etterforskning av et lovbrudd be et medlemsland utlevere opplysninger når det er konkrete eller objektive holdepunkter til å tro at det finnes relevante opplysninger i medlemslandet. Anmodningen skal fortrinnsvis inneholde følgende opplysninger:

- 1) hvilke faktiske grunner som ligger til grunn for anmodningen,
- 2) hvilket formål opplysningene skal innhentes for,
- 3) hvilken tilknytning angjeldende person har til formålet, og de konkrete holdepunkter som ligger til grunn for anmodningen.

Anmodninger skal under enhver omstendighet inneholde opplysninger som nevnt i vedlegg B til dette kapittelet.

Politiet skal ikke be om flere opplysninger enn, eller sette kortere tidsfrister enn hva som er nødvendig for formålet.

§ 65-17 *Taushetsplikt*

For opplysninger som er mottatt fra andre medlemsland gjelder bestemmelsene i politiregisterloven kapittel 6 tilsvarende, med mindre noe annet er bestemt av avgivende medlemsland.

§ 65-18 *Krav om samtykke*

Politiet skal innhente samtykke før opplysninger som er mottatt fra et annet medlemsland føres som bevis i en straffesak. Slikt samtykke er likevel ikke nødvendig dersom medlemslandet allerede ved utvekslingen av opplysningene ga samtykke til bruk som nevnt.

§ 65-19 *Saksbehandling*

Når et medlemsland fastsetter begrensninger ved utleveringen av opplysninger, skal politiet nedtegne begrensningene straks opplysningene er mottatt. Er de mottatte opplysninger ikke-verifiserte, skal også dette nedtegnes.

Må politiet av hensyn til kontroll av overordnet myndighet eller Datatilsynets kontroll med politi og påtalemyndighet gjøre unntak fra de begrensninger som medlemslandet fastsatte, skal medlemslandet uttale seg, og medlemslandets interesser og syn skal oppfylles så langt som mulig.

Kapittel 66 Avtale mellom Den europeiske union og Island og Norge om anvendelse av visse bestemmelser i rådsbeslutning 2008/615/JIS mv. av 23.

juni 2008, om intensivering av det grenseoverskridende samarbeid, om bekjempelse av terrorisme og grenseoverskridende kriminalitet (Prümavtalen)

I. Generelle bestemmelser ved utveksling av opplysninger

§ 66-1 *Formål*

I dette kapittel gjennomføres de bestemmelsene i rådets rammebeslutning om intensivering av det grenseoverskridende samarbeid, om bekjempelse av terrorisme og grenseoverskridende kriminalitet som følger av vår avtale med EU om tilknytning til Prüm-beslutningene og som ikke allerede er gjennomført i politiregisterloven.

§ 66-2 *Definisjoner*

I dette kapittel forstås med:

1. medlemsland: stater som er forpliktet etter Prümavtalen,
2. tredjeland: stater som ikke er forpliktet etter Prümavtalen,
3. elektronisk søk: en direkte adgang til en elektronisk database i et annet organ hvor resultatet av søket fremgår helt elektronisk, og
4. det norske DNA-registeret: identitetsregisteret, etterforskningsregisteret og sporregisteret.

§ 66-3 *Virkeområde*

Bestemmelsene i dette kapittelet gjelder politiets og påtalemyndighetens utveksling av opplysninger ved forebygging og etterforskning av straffbare handlinger, jf. Prümavtalen artikkel 1 bokstav a til c, som gjelder:

1. vilkår og prosedyrer ved elektronisk overføring av DNA-profiler, fingeravtrykksopplysninger og opplysninger fra nasjonale motorvognregistre,
2. vilkår ved utveksling av opplysninger i ved store arrangementer av et grenseoverskridende omfang, og
3. vilkår for utveksling av opplysninger med henblikk på forebygging av terrorforbrytelser.

§ 66-4 *Forholdet til andre avtaler*

Dette kapittelet berører ikke Norges forpliktelser i henhold til bilaterale eller multilaterale avtaler eller ordninger inngått med tredjeland.

Kapittelet berører heller ikke bilaterale eller multilaterale avtaler eller ordninger inngått med medlemsland om grenseoverskridende samarbeid mellom myndigheter som er ansvarlig for å forebygge og etterforske straffbare handlinger, dersom avtalen eller ordningen

1. ikke er uforenlig med Prümavtalens formål, og
2. hadde trådt i kraft senest vedtagelse den 26. november 2009 av Avtale mellom Den europeiske union og Island og Norge om anvendelse av visse bestemmelser i rådsbeslutning 2008/615/JIS mv.

§ 66-5 *Nasjonalt kontaktpunkt*

Den nasjonale enhet for bekjempelse av organisert og annen alvorlig kriminalitet (Kripes) er det norske kontaktpunkt ved utveksling av opplysninger i henhold til Prümavtalen.

§ 66-6 Behandling av erstatningssaker

I saker om krav om erstatning som følge av utveksling av personopplysninger mellom medlemsland mv., gjelder bestemmelsene i politiregisterloven § 56.

II. Utlevering av opplysninger fra norsk politimyndighet

A. DNA-profiler

§ 66-7 Elektronisk søkeadgang til DNA-register

Medlemslandene sikres tilgang til det norske DNA-registeret ved elektroniske søk, likevel slik at det bare kan søkes i referansedata og at søk bare kan gå ut på treff eller ikketreff. Adgangen til elektroniske søk omfatter identitetsregisteret, etterforskningsregisteret og sporregisteret. Medlemslandene skal ikke gis tilgang til opplysninger knyttet til den enkelte DNA-profil som er egnet til direkte å identifisere den registrerte.

Medlemslandet varsles elektronisk om utfallet av søket, dvs. om

- 1) referansenummeret til DNA-profil i det norske registeret, dersom dette er identisk med verdiene til den DNA-profil som lå til grunn for søket, eller
- 2) melding om at verdiene til den DNA-profil som lå til grunn for søket, ikke var identisk med noen av DNA-profilene i det norske registeret.

§ 66-8 Elektronisk søk av uidentifiserte DNA-profiler

Etter godkjenning fra det norske kontaktpunkt, sikres adgang til å foreta elektronisk sammenligning av uidentifiserte DNA-profiler, mot DNA-profilene i det norske DNA-registeret.

Etter sammenligningen mot det norske DNA-registeret gir politiet varsel som nevnt i § 66-7 annet ledd.

B. Fingeravtrykksopplysninger

§ 66-9 Elektronisk søkeadgang til fingeravtrykksregister

Medlemslandene sikres tilgang til det norske fingeravtrykksregister ved elektroniske søk, likevel slik at det bare kan søkes i referansedata og at søk bare kan gå ut på treff eller ikketreff. Dette omfatter også registrerte fingeravtrykk som ikke kan knyttes til en identifisert person. Medlemslandene skal ikke ha noen direkte tilgang til opplysninger knyttet til det enkelte fingeravtrykk som er egnet til å identifisere den registrerte.

Norsk nasjonalt kontaktpunkt skal bekrefte om de fingeravtrykk som det ble søkt med, er identisk med fingeravtrykk som er registrert i det norske fingeravtrykksregisteret. For dette formålet skal referansedata utveksles elektronisk.

C. Store arrangementer

§ 66-10 Utlevering av opplysninger ved større arrangementer

Politiet utleverer nødvendige personopplysninger eller andre opplysninger for å avverge eller forebygge lovbrudd og for å sikre den offentlige orden og sikkerhet i forbindelse med store arrangementer med et grenseoverskridende preg.

Personopplysninger kan likevel bare utleveres dersom rettskraftige dommer eller andre forhold gir grunn til å tro at den registrerte vil begå lovbrudd under arrangementet eller at den registrerte utgjør en fare for den offentlige orden og sikkerhet.

Det kan foretas utlevering både etter medlemslandets anmodning og av politiets eget tiltak.

D. Tiltak for forebygging av terrorforbrytelser

§ 66-11 Utlevering av opplysninger for å forebygge terrorforbrytelser

Dersom konkrete holdepunkter gir grunn til å tro at en person vil begå terrorforbrytelser, jf. annet ledd, kan politiet utlevere navn, fødselsdato og fødested, og en beskrivelse av de forhold som utgjør grunnlaget for utleveringen av opplysningene.

Som terrorforbrytelser regnes straffbare forhold som nevnt i Den europeiske unions råds rammebeslutning av 13. juni 2002 (2002/475/RIA), om bekjempelse av terrorisme artikkel 1 til 3.

Det kan utleveres både etter medlemslandets anmodning og av politiets eget tiltak.

Ved utlevering av opplysninger til annet medlemsland, kan politiet i henhold til norsk lovgivning stille vilkår hva gjelder medlemslandets bruk av opplysningene.

III. Behandling av opplysninger som er mottatt av et medlemsland

A. DNA-profiler

§ 66-12 Elektronisk søk i andre medlemslands DNA-registre

Med formål om å etterforske straffbare forhold kan politiet i enkeltsaker foreta elektroniske søk i referansedata i andre medlemslands DNA-registre.

Ved søk i andre medlemslands DNA-registre gjelder bestemmelsene i politiregisterloven.

§ 66-13 Elektronisk sammenligning av uidentifiserte DNA-profiler

Med formål om å etterforske straffbare forhold kan politiet i enkeltsaker foreta elektronisk sammenligning av DNA-profiler som politiet ikke har vært i stand til å identifisere (sporregisteret), mot DNA-profilene i andre medlemslands registre.

Sammenligning som nevnt kan foretas når politiet og det aktuelle medlemsland gjensidig har godkjent dette.

§ 66-14 Utlevering av ytterligere personopplysninger etter treff

Dersom det ved elektroniske søk etter §§ 66-12 og 66-13 kan konstateres at to DNA-profiler stemmer overens, gjelder lovgivningen i medlemslandet hva gjelder

utlevering av ytterligere personopplysninger og andre opplysninger om referansedataene.

B. Fingeravtrykksopplysninger

§ 66-15 Elektronisk søk i andre medlemslands fingeravtrykksregistre

Med formål å etterforske og forebygge straffbare forhold kan politiet i enkeltsaker foreta elektroniske søk i referansedata i andre medlemslands fingeravtrykksregistre.

Ved elektroniske søk i andre lands fingeravtrykksregistre gjelder bestemmelsene i politiregisterloven. Dersom det konstateres at to fingeravtrykksopplysninger stemmer overens med hverandre, gjelder lovgivningen i medlemslandet hva gjelder utlevering av ytterligere personopplysninger og andre opplysninger om referansedata.

C. Store arrangementer

§ 66-16 Anmodning om opplysninger og personopplysninger ved store arrangementer

Med formål å forebygge straffbare handlinger og opprettholde den offentlige orden og sikkerhet i forbindelse med store arrangementer med en grenseoverskridende dimensjon, kan politiet anmode andre medlemsland om utlevert opplysninger, herunder personopplysninger.

Det skal bare anmodes om personopplysninger når rettskraftige dommer eller andre forhold gir grunn til å tro at den registrerte utgjør en fare for den offentlige orden og sikkerhet.

D. Tiltak for forebygging av terrorforbrytelser

§ 66-17 Anmodning om opplysninger for å forebygge terrorforbrytelser

Dersom konkrete holdepunkter gir grunn til å tro at en person vil begå terrorforbrytelser, jf. § 66-11 annet ledd, kan politiet anmode om at annet medlemsland utleverer opplysninger om etternavn, fornavn, fødselsdato og fødested. Anmodningen skal inneholde en beskrivelse av de omstendigheter som har gitt grunnlag for å etterspørre opplysningene.

§ 66-18 Begrensninger i utvekslingen mellom nasjonale myndighetsorganer

Personopplysninger som politiet har mottatt fra annet medlemsland skal kun behandles av de myndigheter som har ansvar for etterforskning, saksforberedelse, avgjørelse, gjennomføring av avgjørelsen, oppfølging og kontroll i straffesaker.

Utlevering av personopplysninger til organ som ikke har de nevnte oppgaver som sitt ansvarsområde, må kun skje etter forutgående samtykke fra medlemslandet personopplysningene kommer fra.

§ 66-19 Informasjon etter anmodning fra det utleverende land

Etter anmodning skal politiet informere det utleverende land om behandlingen av opplysningene, og resultatet av behandlingen.

Kapittel 67 Den europeiske unions råds rammebeslutning av 23. juni 2008 (2008/633), om tilgang til søk i visuminformasjonsystemet (VIS) for de myndigheter medlemslandene har utpekt og for Europol med sikte på å forebygge, avdekke og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare handlinger

I. Generelle bestemmelser ved søk i VIS

§ 67-1 Formål

I dette kapitlet gjennomføres de bestemmelsene i rådets rammebeslutning om tilgang til søk i visuminformasjonsystemet (VIS) for de myndigheter medlemslandene har utpekt og for Den europeiske politienhet (Europol) med sikte på å forebygge, avdekke og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare handlinger, som ikke allerede er gjennomført i politiregisterloven eller utlendingsloven.

§ 67-2 Definisjoner

I dette kapittel forstås med:

1. medlemsland: stater som er forpliktet etter denne rammebeslutning,
2. tredjeland: stater som ikke er forpliktet etter denne rammebeslutning,
3. utpekte myndigheter: norsk politi og påtalemyndighet som har ansvaret for å forebygge, avdekke og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare handlinger, og
4. Forvaltningsmyndigheten: det organ i Den europeiske union som har ansvaret for den operasjonelle driften av det sentrale VIS og de nasjonale grensesnittene, jf. Den europeiske unions råds rammebeslutning av 9. juli 2008, vedrørende visuminformasjonsystemet VIS artikkel 26, 29, 50 flg.

§ 67-3 Virkeområde

Rammebeslutningen fastsetter vilkårene for at de utpekte myndigheter i medlemslandene og Europol kan få tilgang til å søke i visuminformasjonsystemet (VIS) med henblikk på å forebygge, avdekke og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige handlinger.

§ 67-4 Alvorlige straffbare handlinger og terrorhandlinger

Med alvorlige straffbare handlinger regnes straffbare forhold som nevnt i avtale av 28. juni 2006 mellom Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge, om overleveringsprosedyrene mellom medlemslandene i Den europeiske union og Island og Norge artikkel 3 nr. 4.

Med terrorhandlinger regnes straffbare forhold som nevnt i Den europeiske unions råds rammebeslutning av 13. juni 2002 (2002/475/JIS), om bekjempelse av terrorisme artikkel 1 til 4.

§ 67-5 Norsk tilkoplingspunkt

Det sentrale tilkoplingspunkt for tilgang til VIS er Kripos.

§ 67-6 Revisjon av behandlingen av personopplysninger

Datatilsynet foretar minst hvert fjerde år en revisjon av behandlingen av personopplysninger etter dette kapittel, i samsvar med internasjonale revisjonsstandarder der det er relevant.

§ 67-7 Nedtegning av behandlinger

Politiet skal foreta nedtegning av alle behandlinger som følger av tilgangen til VIS etter dette kapitlet, slik at det er mulig å kontrollere om søkene er tillatt, om behandlingen er lovlig og for å utføre internkontroll og sikre datakvalitet og datasikkerhet og at systemet fungerer korrekt.

Nedtegnene skal vise

1. det presise formålet med tilgangen for søk etter utlendingsloven § 102 e første og annet ledd, herunder type terrorhandling eller annen alvorlig straffbar handling, jf. § 67-4, og med hensyn til Europol det presise formålet med tilgangen for søk etter § 67-10 første ledd,
2. hvilket av politiets registre som er berørt,
3. dato og nøyaktig tidspunkt for tilgangen,
4. når det påstås å være fare ved opphold, om fremgangsmåten nevnt i § 67-15 tredje ledd er fulgt,
5. hvilke opplysninger som er anvendt ved søket,
6. hvilken type opplysninger det er søkt i, og
7. i samsvar med politiregisterloven § 17, angi hvem som har utført søket og hvem som har beordret søk eller overføring.

Nedtegnninger som inneholder personopplysninger skal bare brukes for å kontrollere at behandlingen av personopplysningene er lovlig og for å garantere datasikkerheten. For overvåkning og evaluering omhandlet i § 67-8 kan kun nedtegnninger som inneholder opplysninger som ikke er personopplysninger benyttes.

Nedtegnene skal slettes 1 år etter at lagringsperioden angitt i utlendingsloven § 102 c tredje ledd første punktum er utløpt, med mindre nedtegnene er nødvendige for kontroll som nevnt i tredje ledd som allerede er innledet.

§ 67-8 Bistand til Forvaltningsmyndigheten og EU-kommisjonen

Forvaltningsmyndigheten og EU-kommisjonen skal gis den informasjon de trenger for å utarbeide rapport som nevnt i rammebeslutning 633/2008 artikkel 17 nr. 3 og 4. Informasjonen må ikke sette arbeidsmetoder i fare eller inneholde opplysninger som avslører kilder, medarbeidere eller etterforskning hos de utpekte myndigheter.

Departementet koordinerer arbeidet med informasjonsinnhenting som nevnt i første ledd.

§ 67-9 Behandling av erstatningssaker

I saker om krav om erstatning som følge av utveksling av personopplysninger mellom medlemsland mv., gjelder bestemmelsene i politiregisterloven § 56.

II. Utlevering av personopplysninger fra norsk politimyndighet

§ 67-10 *Vilkår for Europols tilgang til VIS-søk*

Politiet gir Europol tilgang til søk i VIS innenfor rammen av Europols mandat, når slikt søk er nødvendig for at Europol skal kunne innhente, sammenstille og analysere opplysninger og etterretninger, jf. Europol-konvensjonen artikkel 3 nr. 1 punkt 2, og

1. de spesifikke analysene omhandlet i Europol-konvensjonen artikkel 10, eller
2. for å gjennomføre en analyse av generell og strategisk karakter som omhandlet i Europol-konvensjonen artikkel 10, forutsatt at Europol anonymiserer VIS-opplysningene før en slik behandling, og at opplysningene oppbevares i en form som ikke lenger gjør det mulig å identifisere de registrerte personene.

Utlendingsloven § 102 e tredje ledd gjelder tilsvarende.

§ 67-11 *Utlevering til tredjeland mv. av personopplysninger innhentet fra VIS*

Personopplysninger som politiet har innhentet fra VIS etter dette kapittelet, kan ikke utleveres til et tredjeland eller en internasjonal organisasjon.

I presserende unntakstilfeller kan likevel slike personopplysninger utleveres for et tredjeland eller en internasjonal organisasjon utelukkende med det formål å forebygge og avdekke terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare handlinger og på de vilkår som fremgår av utlendingsloven § 102 e, forutsatt at det medlemsland som la inn personopplysningene i VIS samtykker og at utleveringen skjer i samsvar med norsk lov.

Begrensningene i politiets adgang til å foreta utlevering som nevnt i første og annet ledd gjelder likevel ikke dersom personopplysningene ble lagt inn i VIS av norske myndigheter.

§ 67-12 *Saksbehandling ved utlevering av personopplysninger*

Utlevering av personopplysninger skal besluttes av den behandlingsansvarlige. Personopplysningene skal fortrinnsvis utleveres i skriftlig form. Den behandlingsansvarlige skal nedtegne hvilke opplysninger som utleveres, hvem de utleveres til og årsaken til at de utleveres. Dersom opplysningene er ikke-verifisert, skal dette fremgå særskilt.

Nedtegnelser som nevnt utleveres etter anmodning til berørt tilsynsmyndighet.

III. Behandling av personopplysninger som er mottatt av et medlemsland

§ 67-13 *Oppbevaring av VIS-opplysninger i nasjonale registre*

Opplysninger innhentet fra VIS kan lagres i politiets registre når det er nødvendig i enkelttilfeller og nødvendig for å forebygge, avdekke eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare handlinger. Bestemmelsene i politiregisterloven kapittel 2 gjelder tilsvarende.

Første ledd første punktum gjelder ikke lagring av opplysninger innhentet fra VIS som norske myndigheter selv har lagt inn i VIS.

§ 67-14 *Liste over innvilget tilgang til VIS*

Kripos fører en liste over de driftsenheter innenfor politi og påtalemyndighet som er innvilget tilgang til VIS gjennom Kripos som det sentrale tilkoplingspunkt.

§ 67-15 *Saksbehandling ved tilgang til VIS*

Er vilkårene i utlendingsloven § 102 e oppfylt, kan politi og påtalemyndighet som er innvilget tilgang, jf. § 67-14, fremsette en begrunnet anmodning om tilgang til VIS til Kripos som det sentrale tilkoblingspunkt.

Kripos kontrollerer at vilkårene i utlendingsloven § 102 e er oppfylt. Er vilkårene oppfylt, oversender Kripos de opplysninger som det gis tilgang til på en måte som ikke setter opplysningens sikkerhet i fare.

Når det er fare ved opphold kan politi og påtalemyndighet oversende en anmodning skriftlig, elektronisk eller muntlig. Kripos skal straks oversende de opplysninger som det skal gis tilgang til. Kontroll av at vilkårene i utlendingsloven § 102 e er oppfylt foretas i etterkant, men uten unødig opphold.